

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI IPARJOGVÉDELMI HÍREK

Amerikai Egyesült Államok

A) A Myriad-döntés [Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 8. (118.) évf. 4. sz., 2013. augusztus, p. 21] után a Kaliforniai Északi Kerületi Bíróság 2013 novemberében hozott döntést az *Ariosa Diagnostics, Inc. (Ariosa) v. Sequenom, Inc. (Sequenom)*-ügyben, amely azt bizonyítja, hogy a diagnosztikai módszereket igénylő szabadalmakban, amelyek természeti jelenségeket hasznosítanak, a szokásos és ismert kimutatási lépéseknél többet kell leírni ahhoz, hogy kielégítsék a Legfelsőbb Bíróság által a Myriad-ügyben lefektetett szabadalmazási követelményeket. Az Ariosa-döntés útmutatásul szolgál azok számára, akik természeti jelenségekkel összefüggésben levő diagnosztikai módszereket kívánnak szabadalmaztatni, amelyek segítségével meg lehet állapítani betegség jelenlétét vagy hiányát, vagy kezelési döntést lehet hozni.

Az ügyet az Ariosa indította el azzal, hogy felkérte a bíróságot olyan döntés meghozatalára, amely kimondja, hogy szülés előtt alkalmazott, nem invazív próbája (Harmony-próba), amely áldott állapotú asszonyok vérében keringő sejtmentes magzati DNS-t használ, nem bitorolja sem közvetlenül, sem közvetve az alperes Sequenom kizárólagos joggal használt, 6 258 540 számú ('540-es) szabadalmát.

Válaszként a Sequenom bitorlási ellenkérelmet nyújtott be, és ideiglenes intézkedés elrendelését kérte a Harmony-próba használatának vagy eladásának letiltására. A bíróság ezt megtagadta, amit követően a Sequenom fellebbezést nyújtott be a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bírósághoz (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC). Az megállapította, hogy a szülés előtti nem invazív szkrínelési módszerek nem szabadalmazhatók, mert csupán szellemi lépésekhez hozzátoldott szokásos lépések. Ugyanakkor hatálytalanította a Kaliforniai Északi Kerületi Bíróság döntését, és visszaküldte az ügyet olyan utasítással, hogy a Legfelsőbb Bíróság Myriad-döntésének fényében vizsgálja felül korábbi döntését.

Az '540-es szabadalom igénypontjai azon a felismerésen alapulnak, hogy a sejtmentes magzati DNS (cell-free foetal DNA, cffDNA) kimutatható anyai szérum- vagy plazmamin-tákban. A szabadalmi leírás megemlíti, hogy a cffDNA használata jobb kimutatási mértéket tesz lehetővé, mint a technika állásához tartozó olyan nukleinezett véresejt-DNS, amelyet hasonló térfogatú teljes vérből extraháltak. Az '540-es szabadalom 1. igénypontjának szövege a következő:

---

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

1. Eljárás magzati eredetű, apától örökölt nukleinsav kimutatására áldott állapotú nő anyai szérumában vagy plazmaszérumában, azzal jellemezve, hogy (i) egy apailag örökölt nukleinsavat sokszorozunk a szérumból vagy plazmaszérumból, és (ii) a mintában kimutatjuk a magzati eredetű, apailag örökölt nukleinsav jelenlétét.

Az Ariosa azzal érvelt, hogy a szabadalmi igénypontok érvénytelenek, mert a cffDNA jelenléte természeti jelenség, és az '540-es szabadalom csupán jól megértett, szokásos rutin-tevékenységet ad hozzá ehhez a természeti jelenséghez. A Sequenom azt válaszolta, hogy az igényelt eljárások szabadalmazhatók, mert egy természeti jelenség új alkalmazásai, és nem magára a természeti jelenségre vonatkoznak.

Végül a felek egyetértettek abban, hogy sem a cffDNA, sem annak felismerése az anyai plazmában vagy szérumban nem szabadalmazható, mert a cffDNA jelenléte az anyai plazmában vagy szérumban természeti jelenség. A Kaliforniai Északi Kerületi Bíróság azonban elismerte, hogy a szabadalmi igénypontok nem magára a cffDNA-ra, hanem a cffDNA kimutatási eljárására vonatkoznak. Ennek megfelelően azt kellett eldöntenie, hogy az igényelt eljárások erre a természeti jelenségre alkalmazva elegendők-e ahhoz, hogy az igénypontokat szabadalmazhatóvá tegyék.

Megállapította, hogy a kiegészítő lépések nem voltak elegendők ahhoz, hogy az igénypontokat szabadalmazhatóvá tegyék. Egyetértett az Ariosával abban, hogy az igénypontok kiegészítő korlátozásai vagy jól megértett, szokásos rutintevékenységet alkalmaznak a természeti jelenségen, vagy pedig a természeti jelenséget sajátos típusaira korlátozzák, amelyek szintén nem szabadalmazhatók.

A Kaliforniai Északi Kerületi Bíróság megállapította, hogy a Sequenom megkísérli azt bizonyítani, hogy igénypontjai találmányi szintű eljárást védenek cffDNA felhasználásával. Vitathatatlan tény azonban, hogy a szabadalom feltalálói tevékenységen alapuló egyetlen része abban áll, hogy a feltalálás időpontjában ismert, szokásos DNS-kimutatási technikát apailag örökölt cffDNA-ra alkalmazzák. Így a szabadalom egyetlen találmányi gondolata a cffDNA felfedezése, ami azonban nem szabadalmazható.

Az Ariosa-döntés világosan kimondja, hogy természeti jelenséget vagy természeti törvényt magában foglaló eljárás egyszerű gyakorlatba vétele a Myriad-döntés értelmében nem szabadalmazható.

B) A *Brookings Institution* egy új tanulmánya szerint az egyetemek megpróbálják pénzre váltani találmányaikat, de ez többségüknek nem sikerül.

A kutatóegyetemek „technológiatranszfer-irodáikkal” évente több ezer üzleti megállapodást kötnek szabadalmaik hasznosítására, azonban nyolc egyetem közül hétnél az így szerzett jövedelem még arra sem elég, hogy fedezzék belőle az ilyen irodák működtetését – mondja a tanulmány szerzője, Walter D. Valdivia.

Csak nagyon kevés egyetemnek sikerül az ilyen tevékenységet eredményessé tennie. Egy úttörő felfedezés megváltoztathatja az egyetem pénzügyi helyzetét. Ilyen volt az idegen DNS bevitele sejtekbe, ami a Columbia Egyetem számára 790 millió dollárt hozott, vagy az

autoimmun betegségek kezelésére használt Remicade gyógyszerhez vezető szabadalmak, amelyekből a New York egyetem 1 milliárd dollárnál nagyobb haszonra tett szert.

A licencszerződések túlnyomó többsége kevés pénzt hoz, vagy egyáltalán nem eredményez hasznot, és a legtöbb egyetem számára fizetett royalty mértéke minimális.

Valdivia szerint nem rossz a jelenlegi modell, azonban nem elegendő. „Több alternatívára lenne szükség. Ha egy egyetemnek hasznosítható szabadalma van, rendszerint túl agresszíven tárgyal a licencdíjakról, amivel elidegeníti az ipart ahelyett, hogy partnerre tenne szert. Egyre többen ismerik fel, hogy vállalkozói környezetre van szükség, kihasználva az egyetemek szellemi erejét és a terület gazdaságát, ami előbb-utóbb meghozza az eredményt.”

A Brooking-tanulmány felszólítja a Kongresszust, hogy könnyítse meg a kutatók számára a szabadalmazott technológia használatát, és támogassa anyagilag az egyetemek technológiaátadását.

C) Az Amerikai Apple és a dél-koreai Samsung közötti harc újabb fejleménye, hogy Lucy Koh, Kalifornia északi körzetének bírója a 2012. augusztusi, az Apple javára megítélt 1,05 milliárd dollár kártérítést 450 millió dollárral csökkentette. Ezt a döntést 2013 novemberében úgy változtatta meg, hogy a 450 millió dollárral csökkentett összeget megnövelte 290 millió dollárral. Így az 1,05 milliárd dollár végül csak 160 millió dollárral csökkent.

Az Apple egyik szóvivője szerint az ügyben többről van szó, mint szabadalmakról és pénzről, mert itt a döntő az innováció és az a kemény munka, amely az emberek által kedvelt termékek feltalálásához vezet. „Lehetetlen árcédulával ellátni ezeket az értékeket, és hálásak vagyunk az esküdtszéknek, amely megmutatta a Samsungnak, hogy a másolás pénzbe kerül.”

Az újból megállapított kártérítési összeg a Samsung 14 termékére vonatozik, ideértve a Galaxy, a Nexus S 4G és a Galaxy Prevail táblagépeket.

A Samsung megkísérelte leállítani az esküdtszéki tárgyalást, miután megtudta, hogy az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala (United States Patent and Trademark Office, USPTO) kétségbe vonta az Apple által megnevezett hat szabadalma közül az egyiknek az érvényességét. Ez a 7 844 915 számú amerikai szabadalom, amely jelenleg érvényes ugyan, azonban az USPTO több kérdése még megválaszolatlan maradt.

A Samsung szóvivője a döntés kapcsán csalódottságának adott hangot, hozzátéve, hogy a döntés nagyrészt egy olyan szabadalmon alapszik, amelyet az USPTO nemrég érvénytelennek nyilvánított. „Továbbra is fellebbezni fogunk, és folytatjuk innovációs munkánkat úttörő technológiákkal és nagyszerű termékekkel, amelyeket az egész világon nagyszámú vevőnk kedvel” – mondta.

D) A japán *Mitsubishi* és az amerikai *General Electric* (GE) lezárt egy szélturbina-technológiával kapcsolatos szabadalom bitorlási vitát azzal, hogy megállapodtak ilyen vonatkozású szabadalmaik kölcsönös átadásában (cross-licensing).

Az ügy előzménye, hogy a GE, a szélturbinák legnagyobb amerikai gyártója 2008-ban panaszt emelt az amerikai Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságnál (US International Trade

Commission), azt állítva, hogy a Mitsubishi 2,4 megawattos turbinái bitorolják az ő szabadalmait.

Ezután a GE a Texasi Kerületi Bíróságnál 2009-ben és 2010-ben polgári pert indított. A Mitsubishi az Arkansasi és a Floridai Kerületi Bíróságon ellenkeresetet nyújtott be.

2012-ben a Texasi Bíróságon megindított perben egy esküdtszék megállapította, hogy a Mitsubishi bitorolt egy GE-szabadalmat, és a bíróság elrendelte, hogy a japán cég a szabadalombitorlásért fizessen 170 millió USD-t.

2013 májusában egy szövetségi bíróság elutasította a Mitsubishinek azt a keresetét, amelyben a GE 7 629 705 számú amerikai turbinaszabadalmának az érvénytelenítését kérte azon az alapon, hogy a GE a szabadalomra vonatkozó bejelentés benyújtásakor állítólag tisztességtelen magatartást tanúsított. A bíró megállapította, hogy a Mitsubishi nem tudta bizonyítani a technika állására vonatkozó információ GE általi szándékos visszatartását. A Mitsubishi a CAFC-nél fellebbezett a döntés ellen, azt állítva, hogy a kerületi bíróság helytelen jogszabályt alkalmazott a szabadalmi ügyekre vonatkozó tisztességtelen magatartással kapcsolatban. A megállapodás alapján mindezeket a pereket megszüntették.

E) Egy új felmérés szerint, amelyet a Nemzeti Tudományos Alap (National Science Foundation, NSF) végzett, a legtöbb amerikai üzlet a védjegyeket és a kereskedelmi titkokat tekinti a szellemi tulajdon-védelem legfontosabb tényezőinek.

Az NSF sajtójelentése szerint az adatokat mintegy 40 000 vállalat országos reprezentatív mintájából gyűjtötték, ahol a vállalatokat egyaránt képviselték gyártó és nem gyártó cégek. Az alábbiakban röviden összegezzük az eredményeket.

– A vállalatok 15%-a mondta a védjegyeket nagyon fontosnak vagy fontosnak (6% mondta nagyon fontosnak és 9% fontosnak).

– A vállalatok 14%-a tekintette az üzleti titkokat nagyon fontosnak vagy fontosnak (6%, ill. 8%).

– A vállalatok 12%-a tekintette a szerzői jogot fontosnak.

– A válaszadók 5%-a a mintaszabadalmakat (design patents), míg 4%-uk a hasznossági szabadalmakat (utility patents) tekintette fontosnak.

F) Az USPTO bejelentette, hogy egy újabb kísérleti programot indít el, amelynek célja, hogy elősegítse az emberbaráti szükségletekre irányuló szabadalmazott technológiák elterjesztését.

Az USPTO szerint a program támogatja az elnök globális fejlesztési célkitűzéseit azáltal, hogy megjutalmazza azokat a vállalatokat, amelyek életmentő technológiákat tesznek hozzáférhetővé a világ elmaradott népei számára, egyúttal megmutatva, hogy a szabadalmak nélkülözhetetlen részét képezik a világban jelentkező problémák leküzdésének.

A Humanitarian Awards Pilot Program jutalmazási versenyként valósul majd meg. A részt vevő szabadalmi bejelentők, szabadalmasok és használati engedélyesek programalkalmazási terveket nyújtanak majd be, amelyekben leírják, hogy milyen tevékenységeket foly-

tattak szabadalmazott technológiájukkal fejletlen országokban a humanitárius szükségletek kielégítésére.

A pályázatokat négy osztályba sorolják:

- orvosi technológia,
- élelmezés és táplálkozás,
- tisztítási technológia és
- információs technológia.

Független bírók fogják áttekinteni a programjavaslatokat, és ezen áttekintések alapján egy döntőbizottság fogja javasolni a díjazottakat, akik egy olyan bizonylatot fognak kapni, amely szabadalmazási területen előnyhöz fogja juttatni őket, és erőfeszítéseiket nyilvános elismeréssel fogják jutalmazni, ideértve az USPTO-nál rendezett jutalmazási ünnepséget is.

Argentína

A Polgári és Kereskedelmi Ügyek Fellebbezési Bírósága 2012. november 29-én megerősítette az alsófokú bíróságnak azt a döntését, amely elutasította a *Nene Malo* (Rossz fiú) zenészcsoporthoz tartozó ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmét. Ezt az *América TV* ellen nyújtották be annak érdekében, hogy az utóbbi tartózkodjék „*Pasión de Sábado*” (Szombati szenvedély) című tévéműsorában a „*Nene Malo*” vagy „*Los Nenes Malos*” név használatától. A *Nene Malo* zenészcsoporthoz tartozó kérelmét a *NENE MALO* és a *LOS NENES MALOS* védjegy lajstromozására irányuló bejelentéseire alapozta, amelyeket felszólalás nélkül publikáltak, de még mindig függőben voltak.

A fellebbezési bíróság döntése nem magáért a tartalmáért érdekes, hanem azért, mert arra utal, hogy az olyan lajstromozatlan védjegy, amelyet használtak, és amely goodwillre tett szert, oltalmat élvez egy harmadik fél általi törvénytelen használatával szemben annak ellenére, hogy még nem lajstromozták. A bíróság döntésében utalt arra, hogy az ilyen védjegy bejelentője javára a bíróság elrendelhet ideiglenes intézkedést még a lajstromozás előtt is. Ellenkező esetben ugyanis egy tényleges védjegytulajdonos oltalom nélkül maradna ugyanazon védjegynek egy olyan harmadik személy általi törvénytelen használatával szemben, aki más hírnevből szerezne hasznot vagy tenne szert goodwillre.

Ausztrália

Egy 2013. december 4-i döntésében a Legfelsőbb Bíróság (High Court) 4:1 arányú többséggel megállapította, hogy az emberi test orvosi kezelésére szolgáló eljárások az 1990. évi szabadalmi törvény 18(1) szakasza értelmében szabadalmazható találmányok. A Legfelsőbb Bíróság ekkor foglalkozott első ízben ezzel a kérdéssel.

Ez a kérdés azt követően került a Legfelsőbb Bíróság elé megfontolásra, hogy az *Apotex Pty Ltd* (Apotex) különleges engedélyt kapott arra, hogy fellebbezzon a Szövetségi Bíróság

(Federal Court) teljes tanácsának *Sanofi-Aventis Australia Pty Ltd* (Sanofi) egy olyan szabadalmára vonatkozó döntése ellen, amely leflunomid pszoriázis kezelésére történő alkalmazására vonatkozott.

Az ügy előzménye, hogy a Sanofi 2008-ban a Szövetségi Bíróság előtt pert indított az Apotex ellen, azt állítva, hogy a leflunomid tervezett alkalmazása az Apotex által pszoriázisos artritisz (PsA) ellen bitorolná az ő szabadalmát, amely leflunomid alkalmazására vonatkozik pszoriázis kezelésére. (A Sanofinak korábban volt egy szabadalma a leflunomidra és annak alkalmazására artritisz kezelésére, de ez már lejárt.) Minthogy majdnem minden személyben, aki PsA-ban szenved, kifejlődik pszoriázis, a Sanofi azt állította, hogy a leflunomid termék alkalmazása PsA kezelésére elkerülhetetlenül pszoriázis kezelését is jelenti.

Az Apotex ellenkeresetében a Sanofi szabadalmának megvonását kérte számos ok alapján, többek között arra hivatkozva, hogy az emberi test kezelésére vonatkozó eljárás nem szabadalmazható találmány a szabadalmi törvény 18(1) cikke alapján.

A Szövetségi Bíróság 2011-ben elutasította az Apotex ellenkérelmét, és megállapította, hogy az Apotex a Sanofi szabadalmának a bitorlásával fenyegetőzött. E döntés ellen az Apotex 2012 júliusában a Szövetségi Bíróság teljes tanácsához nyújtott be fellebbezést, amely azonban megerősítette annak döntését.

Ezt követően az Apotex a Legfelsőbb Bíróságtól különleges engedélyt kért ahhoz, hogy fellebbezhessen a Szövetségi Bíróság teljes tanácsának a döntése ellen. Ezt az engedélyt 2012 decemberében kapta meg.

A Legfelsőbb Bíróság az alábbi fő kérdéseket tette megfontolás tárgyává:

1. Érvényes volt-e a Sanofi szabadalma, és ennek kapcsán a Legfelsőbb Bíróságnak meg kellett-e határoznia, hogy az orvosi kezelésre vonatkozó igénypontok szabadalmazhatók?

2. Ha a Sanofi szabadalma érvényes volt, az Apotex leflunomid terméke bitorolta-e ezt a szabadalmat?

A Legfelsőbb Bíróság öt bírāja közül négy fenntartotta a Szövetségi Bíróság korábbi állításait, és megállapította, hogy az emberi test orvosi kezelésére szolgáló módszer vagy eljárás, amely gazdasági haszonnal jár, gyártási módnak (manner of manufacture) tekinthető, és így szabadalmazható találmány az 1990. évi szabadalmi törvény 18(1) cikke értelmében.

Annak ellenére, hogy a Legfelsőbb Bíróság többsége a Sanofi szabadalmát érvényesnek találta, azt is megállapította, hogy az Apotex leflunomid terméke nem bitorolta a Sanofi szabadalmát, mert:

– az Apotex leflunomid termékének termékinformációja kimondottan megállapította, hogy a termék „nem volt olyan pszoriázis kezelésére szánva, amely nincs társulva artritiszes betegség megnyilvánulásaival”; és

– a termék ismertetése a Gyógyászati Anyagok Ausztrál Lajstromában (Australian Register of Therapeutic Goods) kizárta a „pszoriázis” indikációt.

Ezen az alapon a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy az Apotex terméktájékoztató dokumentuma nem utasította a fogyasztókat arra, hogy a leflunomid terméket pszoriázis

kezelésére használják. A bíróság azt sem gondolta, hogy az Apotexnek volt bármilyen oka azt hinni, hogy leflunomid termékét a fogyasztók a Sanofi szabadalma szerint fogják használni, ellentétben az Apotex termékinformációs dokumentumának jóváhagyott indikációival.

Belgium

Az 1383/2003 számú EU-rendelet a szellemitulajdon-védelmi jogok vámhatóságok általi érvényesítésére vonatkozik. E rendelet szerint ha a vámhatóságoknak elegendő okuk van feltételezni, hogy egy áru bitorol egy szellemitulajdon-jogot, felfüggeszthetik az áru felszabadítását, és értesíthetik a jogtulajdonost és/vagy az áru tulajdonosát (9.2. cikk). Ettől a ponttól kezdve a jogtulajdonosnak elvileg tíz napja van (amely legfeljebb további tíz nappal hosszabbítható meg) arra, hogy tájékoztassa a vámhatóságot bírósági eljárás megindításáról annak meghatározása céljából, hogy a nemzeti jog szerint bitorolták-e szellemitulajdon-jogait. Ennek elmulasztása esetén a vámhatóság felszabadítja az árut (13. cikk). A rendelet 11. cikke azonban lehetővé teszi az Európai Unió tagállamai számára egyszerűsített eljárás alkalmazását arra, hogy lehetővé tegyék a vámhatóság számára az áruk megsemmisítését költséges szellemitulajdon-jogi bitorlási eljárás elkezdése nélkül.

A 11. cikk szerint az az európai uniós tagállam, amely beiktatta nemzeti jogába az egyszerűsített eljárást, a következő feltételeket köteles alkalmazni:

- a jogtulajdonosnak hozzá kell járulnia az egyszerűsített eljárás alkalmazásához;
- a jogtulajdonosnak meg kell erősítenie, hogy az áruk bitorolják szellemitulajdon-jogait;
- a jogtulajdonosnak a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátania az áru tulajdonosának hozzájárulását az áru megsemmisítéséhez. Az áru tulajdonosának az előírt időn belüli kimondott tiltakozása hiányában ezt a hozzájárulást feltételezik.

Egy ruházati cikkek importjával és exportjával foglalkozó belga vállalat 2013. január 17-én Törökországból olyan ruhákat importált, amelyeken számos ismert védjegy volt feltüntetve. Ellenőrzés után a vámhatóság felfüggesztette a szállítmány felszabadítását bitorlás gyanúja miatt. 2013. február 1-jén és 4-én a vámhatóság értesítette a felszabadítás felfüggesztéséről mind az importáló vállalatot, mind a vonatkozó védjegytulajdonosok képviselőjét. 2013. március 4-én a védjegytulajdonosok képviselője értesítette a vámhatóságot, hogy az áruk valóban bitorolnak, és kérte azok megsemmisítését a 11. cikkben lefektetett egyszerűsített eljárás szerint. 2013. március 7-én, miután lejárt a 11. cikkben megszabott határidő, az importőr kérte az áruk felszabadítását azon az alapon, hogy a védjegytulajdonosok nem kezdeményeztek jogi eljárást a rendelet 13. cikke szerint. A vámhatóság elutasította ezt a kérést, ezért az importőr az elsőfokú brüsszeli bíróság elnökénél panaszt emelt a belga kormány ellen.

A bíróságnak el kellett döntenie, hogy az importőr jogosult volt-e kérni az áruk felszabadítását, figyelembe véve, hogy elmulasztotta határozottan kifogásolni az áruk megsemmisítését az egyszerűsített eljárással a 11. cikkben előírt határidőn belül. Az importőr azt

állította, hogy a 11. cikket a vámhatóság nem alkalmazhatja, mert a védjegytulajdonosok elmulasztották őt értesíteni arról, hogy kérni szándékoznak az egyszerűsített eljárás alkalmazását (a védjegytulajdonosok képviselője valójában küldött egy ilyen értesítést az importőrnek, azonban rossz címre). Ezért a bíróságnak lényegileg arról kellett döntenie, hogy a védjegytulajdonosok jogosultak voltak-e az áruk megsemmisítését kérni a 11. cikk szerint annak ellenére, hogy az importőrt nem tájékoztatták arról, hogy az árukat az egyszerűsített eljárás szerint szándékoznak megsemmisíteni.

Az elsőfokú brüsszeli bíróság 2013. július 6-i ítéletében úgy döntött, hogy ha a 11. cikkben említett határidő lejárt, és az áruk tulajdonosa kifejezetten nem tiltakozott az egyszerűsített eljárás ellen, hallgatását beleegyezésnek lehet tekinteni az egyszerűsített eljárás alkalmazásához, tekintet nélkül arra, hogy kapott-e értesítést. A döntés szerint az áruk tulajdonosának az áruk visszatartására vonatkozó értesítés kézhezvételekor kellett volna értesítenie a jogtulajdonosokat arról, hogy tiltakozik a szállítmány megsemmisítése ellen, ahelyett, hogy várt az 1383/2003 sz. rendelet 13. cikkében említett határidő lejártáig.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (Office for Harmonization in the Internal Market, BPHH)

A BPHH 2013. november 25-étől kezdve nem fogad el olyan védjegybejelentéseket, amelyeknél az áruk és szolgáltatások megjelölése megegyezik a Nizzai Egyezmény osztálymegjelöléseivel. Így például nem fogadják el a 7. áruosztályban a „gépek”, a 37. áruosztályban a „berendezési szolgáltatások” és a 40. áruosztályban az „anyagkezelés” megjelölést. Ez az új hivatali gyakorlat nemcsak a közösségi védjegybejelentésekre, hanem az Európai Uniót megjelölő nemzetközi védjegybejelentésekre is vonatkozik. A kedvezőtlen hivatali végzés és a késedelmes vizsgálat elkerülése érdekében a bejelentőknek részletesebben kell megjelölniük azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre oltalmat kérnek.

Brazília

A PORTERIA DOS PAMPAS brazil védjegy tulajdonosa a sao pauloi bíróságtól kérte a PAMPAS védjegy megvonását arra hivatkozva, hogy a „pampa” szó általánosan használt, és nem sajtítható ki védjegyként. A bíróság a kérelemnek helyt adott, és a Brazil Szabadalmi és Védjegyhivatal utasította a PAMPAS védjegy lajstromozásának a törlésére.

A PAMPAS védjegy tulajdonosa ellenkérelemként a PORTEIRA DOS PAMPAS védjegy lajstromozásának a törlését kérte a bíróságtól, azonban az a kérelmet elutasította.

Dánia

A felperes többek között a következő európai uniós védjegyeknek volt a tulajdonosa: NUVARING, CERAZETTE, SINGULAIR és DIPROPHOS, és ezeket a védjegyeket gyógyszerekkel kapcsolatban használta.

Az alperes a gyógyszerek párhuzamos importőre volt Dániában, és a felperes által gyártott gyógyszereket a felperes védjegyeivel forgalmazta. A csomagolóanyag, amelybe a gyógyszereket újracsomagolta, tájékoztatást tartalmazott a gyártóról (a felperes) és az importőrrel (az alperes).

A felperes védjegybitorlásért beperelte az alperest, azt állítva, hogy az újracsomagolás

– sértette a felperes védjegyjogait;

– szükségtelen volt; és

– ahhoz a feltételezéshez vezetett, hogy a külső csomagolás el volt látva a védjegy tulajdonosára vonatkozó tájékoztatással.

A bíróság a felperes javára döntött, megállapítva, hogy a semleges csomagolás nem mentesít a védjegybitorlás alól. A bíróság szerint mind az Európai Bíróság (European Court of Justice), mind a Dán Legfelsőbb Bíróság széles körű gyakorlattal rendelkezik a külső csomagolás mintájára vonatkozó keresetek terén az újracsomagolással kapcsolatban. Úgy tűnik azonban, hogy nincs gyakorlat olyan csomagolásra vonatkozóan, amely fehér dobozon fekete feliratot tartalmaz egyéb színek, szimbólumok vagy üzleti jelölések nélkül. A bíróság szerint a párhuzamos importőr az ilyen típusú csomagolással olyan semleges csomagolás használatára törekedett, amely a párhuzamos importőrnek még az üzleti megjelölését sem mutatta, de az ilyen megközelítés nem mentesítette a külső csomagoláson a védjegy tulajdonos megnevezésének kötelezettsége alól.

Ilyen vonatkozásban a bíróság azzal érvelt, hogy természetes lenne a gyógyszerrel kapcsolatba kerülők – ideértve az orvosokat és egyéb hivatásbeli személyeket, valamint az elosztókat és a felhasználókat (pácienseket) – részéről a gyógyszer eredetére vonatkozó tájékoztatás keresése. Az alperes neve több helyen szerepelt mind a külső, mind a belső csomagoláson mint a termékek előállításának és forgalmazásának engedélyese. Ha a védjegyek tulajdonosát külön nem említik, ez törvényes kétséget ébreszthet azzal kapcsolatban, hogy ki a védjegy jogok tulajdonosa. Ez káros lehet a védjegy hírnevére és a védjegy tulajdonosra nézve, és ugyanakkor kereskedelmi hasznot nyújthat a párhuzamos importőr számára.

A bíróság, követve a gyógyszerek párhuzamos importjával kapcsolatban elkövetett védjegybitorlásra vonatkozó gyakorlatot, elrendelte, hogy az alperes fizessen a termék forgalmának 5%-át kitevő kártérítést, ami 223 712,2 DKR-t tesz ki. Ezenkívül az alperesnek költségek fejében 64 220 DKR-t kell fizetnie.

Dél-Korea

Változtatva korábbi álláspontján, a Legfelsőbb Bíróság 2013. szeptember 26-án teljes tanácsban úgy döntött, hogy egy olyan védjegy esetében, amelyet angolul és a koreai írásrendszer betűire átírva lajstromoztak, kombinált védjegy használatának minősül, ha csupán az angol vagy a koreai írásrendszer betűivel átírt részt használják.

A koreai bíróságok korábban használat hiánya miatt törölték az angol–koreai kombinációs védjegyeket, ha a védjegytulajdonos a védjegy két része közül csupán az egyiknek a használatát tudta bizonyítani. Így a Legfelsőbb Bíróság 1992-ben úgy döntött, hogy az angol–koreai TIFFANY kombinált védjegy használata érvénytelen, mert csupán a koreai írásrendszer betűivel átírt alakját használták. A Legfelsőbb Bíróság 2004-ben ugyancsak érvénytelennek minősítette a HEALTH MATE kombinált angol–koreai védjegyből csupán az angol alak használatát.

A Legfelsőbb Bíróság fenti legújabb döntése szakított a korábbi gyakorlattal, és a kétnyelvű CONTINENTAL védjegy angol alakjának a használata, vagyis a koreai írásrendszerű alak használatának a hiánya nem okozta a védjegy törlését. Azzal indokolta döntését, hogy a koreai fogyasztók ma már hozzá vannak szokva az angol szavakhoz, és könnyen megértik, hogy az ilyen kombinációs védjegyek koreai része csupán az angol rész koreai írásrendszer betűivel átírt alakja, teljesen azonos jelentéssel.

Dominikai Köztársaság

A Dominikai Köztársaságban védjegyként lajstromozhatók a szavak, betűk, számok, ábrák, vonalak, hangok és szagok. A Santo Domingói Fellebbezési Bíróság egy 2013 augusztusában publikált ítélete megerősítette a Dominikai Védjegyhivatal (DVH) döntését, amely megtagadta egy kör lajstromozását.

2009 februárjában egy vállalat kérelmezte egy „körminta” lajstromozását. Ez a kör a központjában további köröket is tartalmazott. A vállalat egyik fontos versenytársa felszólalt a bejelentés ellen, azzal érvelve, hogy a lajstromoztatni kívánt rajz egyszerű geometriai alakból áll a védjegyoltalomhoz szükséges megkülönböztetőképesség nélkül. A felszólaló azzal is érvelt, hogy a kört egy személy vagy egy vállalat nem sajátíthatja ki, és a köröket csupán díszítőelemekként, nem pedig védjegyekként használják.

A felszólalást a DVH először nem fogadta el, azonban később elfogadott egy adminisztratív fellebbezést. A DVH döntését a felszólalóhoz hasonló érvekre alapozta, és hozzátette, hogy a „geometriai alakzat (körök)” a nagyon egyszerű jelek osztályába tartozik, és nem lehet rá kizárólagosságot kapni.

A Fellebbezési Bíróság (FB) döntésében megállapította, hogy a dominikai védjegy törvény szerint bármilyen jelzés alkalmas védjegyoltalomra, és lényegtelen, hogy „a geometriai alakzat egyszerű vagy bonyolult”; ahhoz, hogy védjegyként lajstromozható legyen, az lényeges, hogy alkalmas legyen az üzleti eredet megkülönböztetésére. Az FB a védjegybejelentés ellen foglalt állást arra tekintettel, hogy a bejelentő vállalat nem jól hirdette a termékeit, és a termékek nem voltak ismertek. Az FB szerint ha a termékek nem ismertek, a védjegy sem lehet ismert.

Úgy tűnik, hogy a kérdést a Dominikai Köztársaság Legfelsőbb Bírósága fogja eldönteni. Az csak akkor dönt, ha a törvényt helytelenül alkalmazták, és azt kell majd vizsgálnia,

hogy az előző jogi döntés meghozatalakor figyelembe vették-e a megkülönböztető jelleget, amelyet a törvény előír. Hasonló mintájú érvényes védjegyek nemzetközi elismerését is figyelembe kell majd venni.

Egyesült Arab Köztársaság

Az Egyesült Arab Köztársaságban 2013. október 27-én nyújtották be a 200 000-ik védjegybejelentést. Ez azt bizonyítja, hogy ebben az országban az utóbbi időben jelentősen nőtt a védjegybejelentések száma.

Egyesült Királyság

A) A luxus divatcikkeket árusító *Gucci* 1984-ben lajstromoztatta GG logóját az Egyesült Királyságban a 3., 14., 18. és 25. áruosztályban, így többek között dezodorokra, órákra, kézitáskákra és pólókra.

2012 júniusában a szintén divatcikkeket árusító *Gerry Weber* (Weber) arra hivatkozva kérte a Gucci védjegyének a megvonását, hogy azt 2003 és 2012 között nem használták. Válaszként a Gucci különböző évekre vonatkozó eladási számokat közölte, azonban arról nem adott tájékoztatást, hogy azok az Egyesült Királyságra vonatkoznak-e.

Weber szerint a Gucci bizonyítékai nem támasztották alá a tényleges használatot, mert „azt nem lehet bizonyítani valószínűségekkel vagy feltevésekkel, hanem csak megalapozott és tárgyilagos adatokkal”.

Az Egyesült Királyság Szellemitulajdon-védelmi Hivatala (United Kingdom Intellectual Property Office, UKIPO) 2013. november 5-i döntésével törölte a Gucci GG védjegyét a 14., 18. és 25. áruosztályban. Minthogy azonban a Gucci bemutatott néhány 3. áruosztálybeli árujára vonatkozó számlát, ebben az áruosztályban folytathatja védjegyének használatát például illatszereken és szappanokon, az Egyesült Királyságban azonban nem használhatja védjegyét a 14., 18. és 29. áruosztályba tartozó árukkal, így például sálakkal és kabátokkal kapcsolatban.

B) Az SBM, az 1863-ban alapított monte-carlói kaszinó tulajdonosa védjegybitorlási pert indított az egyesült királyságbeli *AIL* társaság ellen, amely esküvők, testületi és jótékonyági események alkalmával tréfás kaszinósórakozást (rulett- és black-jack asztalok valódi tétek nélkül) szolgáltatott „Monte Carlo Casino Entertainment” (Sórakozás a monte-carlói kaszinóban) kereskedelmi név alatt. Az *AIL* és elődei 1995 óta folytatnak ilyen névvel kereskedelmi tevékenységet. Az SBM a 2009-ben lajstromozott MONTE CARLO és a 2010-ben lajstromozott CASINO DE MONTE-CARLO szóvédjegyre alapozta keresetét.

Az ügyet a Megyei Szabadalmi Bíróságon (Patents County Court, PCC) Amanda Michaels bírónő bírálta el, aki az alábbi okok miatt elutasította az SBM keresetét.

Bár az AIL kereskedelmi neve mérsékelten hasonlít az SBM védjegyeihez, az SBM nem tudott megtévesztési valószínűséget bizonyítani, hiszen sokévi kereskedelmi tevékenység után sem fordult elő tényleges megtévesztés, és a bíró nézete szerint az AIL szolgáltatásainak igénybevevői nagyfokú figyelmet tanúsítanak, amikor egy eseményre szolgáltatást foglalnak le. Ennek folytán nem lehet az átlagos fogyasztó megtévesztéséről beszélni. Az ügyben különösen fontos az AIL kereskedelmi nevének a használata 1995 óta, vagyis sok évvel az SBM védjegyeinek lajstromozása előtt; ez a használat tisztességes és megfelelően megalapozott volt. Ezért az AIL nem folytatott tisztességtelen versenyt az SBM-mel.

Az AIL ellenkeresetben vonta kétségbe az SBM szóvédjegyeinek az érvényességét, de eredménytelenül. Azokat az érveit, hogy a MONTE CARLO földrajzi név, és hogy a CASINO DE MONTE-CARLO leíró jellegű, a bírónő nem vette figyelembe.

Egységes Szabadalmi Bíróság

Az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unified Patent Court, UPC) Előkészítő Bizottsága bejelentette, hogy 2013. november 15-én lezárult a jelentkezési határidő az UPC jogi és műszaki bírói helyeire. A jelentkezők száma meghaladta az ezret, ami messze felülmúlja a várakozásokat. Nyilván jelentős időt vesz majd igénybe a jelentkezők közül azok kiszűrése, akik megfelelő jelöltek lesznek a további kiválasztáshoz.

Ezzel nagyjából egy időben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának UPC-bírókat oktató csoportja bejelentette, hogy 2014. március 13-án és 14-én Budapesten konferenciát tartanak az UPC-bírók oktatásáról. Ez az időpont egybeesett a Budapesti Oktatóközpont épületének felavatásával.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal (European Patent Office, ESZH) által kiadott legutolsó statisztikai jelentés szerint a világ öt legnagyobb szabadalmi hivatalánál (az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala, Európai Szabadalmi Hivatal, Japán Szabadalmi Hivatal, Koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal és a kínai Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal) 2012-ben közel 1,9 millió szabadalmi bejelentést nyújtottak be. Ezeket a hivatalokat együtt „öt IP-hivatalnak” vagy IP5-nek is nevezik. A fenti adat 2011-hez képest 11%-os növekedésnek felel meg.

Az ESZH 2012. évi statisztikai jelentése azt is megállapítja, hogy az IP5 hivatalok 2012-ben kerekén 924 000 találmányi szabadalmat engedélyeztek, ami 2011-hez képest 17%-os növekedésnek felel meg.

Az IP5 hivatalok 2007 óta működnek együtt hatékonyságuk növelése és a feldolgozatlan szabadalmi bejelentések számának csökkentése érdekében.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal arra törekszik, hogy az európai szabadalmi bejelentéseket és felszólalásokat fel tudja dolgozni teljesen elektronikusan úton. A publikációk minőségének további javítása érdekében olyan rendszer bevezetésén dolgozik, amelynek révén a „Druckexemplar”-t, vagyis a bejelentések publikációra szánt szövegét elektronikusan állítja elő. Ez azt jelenti, hogy képesnek kell lennie a benyújtott dokumentumok elektronikus rögzítésére olyan módon, hogy szövegfeldolgozó szoftver használatával tudjon azokkal foglalkozni. Ez azonban nem lehetséges kézzel írott módosítások esetén.

Az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 49. szabálya már azt kívánja, hogy a szabadalmi bejelentések leírása, igénypontjai és kivonata gépelt vagy nyomtatott legyen. Ez a szabály kivételt csak grafikai szimbólumok és vegyi, valamint matematikai képletek esetén engedélyez, ha erre szükség van.

2014. január 1-jétől kezdve az ESZH megszüntette korábbi gyakorlatát, és összhangban az ESZE 50(1) és 49(8) szabályával többé már nem fogad el kézzel írott módosításokat az európai szabadalmi bejelentések részeit helyettesítő dokumentumokban. Ez – *mutatis mutandis* – a felszólalási eljárásokra is érvényes.

Az ilyen dokumentumok módosításához szóbeli tárgyalásokon az ESZH laptop vagy hasonló eszközök használatát ajánlja, amelyeken a módosításokat el lehet végezni, de az ESZH is gondoskodni fog megfelelő műszaki vagy egyéb lehetőségekről. A szabadalmi ügyvivők rendelkezésére álló helyiségek általában tartalmazzak számítógépeket, amelyek tudnak CD-ROM-okat, USB-adathordozókat stb. olvasni. Ezek nyomtatókkal együtt rendszeres körülmények között lehetővé teszik dokumentumok kinyomtatását közvetlenül USB-adathordozókról.

C) a) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Adminisztratív Tanácsának 2013. december 13-án kelt döntése az Európai Szabadalmi Egyezmény 6. szabályát a következőképpen módosítja:

(1) Ha egy európai szabadalmi bejelentést nem a három hivatalos nyelv valamelyikén nyújtanak be, a hivatalos nyelvre való fordítást [ESZE 14(2) cikk] a bejelentés benyújtásától számított két hónapon belül kell benyújtani.

(2) Az ESZE 14(4) cikke szerinti dokumentumok és a 105a cikke szerinti kérelmek fordítását a dokumentum vagy a kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül kell benyújtani.

(3) Ha a 14(4) cikkben említett személy egy európai szabadalmi bejelentést vagy egy vizsgálati kérelmet e rendelkezésben megengedett nyelven nyújt be, a bejelentési vagy vizsgálati illetéket az illetékszabályok szerint kell csökkenteni.

(4) A (3) paragrafusban említett csökkentés

(a) kis és közepes méretű vállalatok,

(b) természetes személyek vagy

(c) nem haszonra dolgozó szervezetek, egyetemek vagy nyilvános kutató szervezetek számára hozzáférhető.

A fenti rendelkezések a 2014. április 1-jén vagy azt követően benyújtott szabadalmi bejelentésekre vonatkoznak, és 2014. április 1-jén lépnek hatályba.

b) Az Európai Bizottság 2003. május 6-án a vállalatkategóriákról a következő ajánlást adta ki.

1. A mikro-, kis- és közepes méretű vállalatok (kkv-k) kategóriájába azok a vállalatok tartoznak, amelyek 250 személynél kevesebbet alkalmaznak, és amelyek éves forgalma nem haladja meg az 50 millió EUR-t és/vagy amelyek éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 43 millió EUR-t.

2. A kkv-kategórián belül kisvállalatnak minősülő vállalat 50-nél kevesebb személyt alkalmaz, és évi forgalma és/vagy éves mérleg főösszege nem haladja meg a 10 millió EUR-t.

3. A kkv-kategórián belül mikrovállalatnak minősülő vállalat 10-nél kevesebb személyt alkalmaz, és éves forgalma és/vagy éves mérleg főösszege nem haladja meg a 2 millió EUR-t.

c) Az ESZH Adminisztratív Tanácsa 2013. december 13-án 2014. április 1-jei hatállyal módosította az illetékszabályzat 2. cikkét. Ennek megfelelően az ESZH hivatalos illetékei általában 4-5%-kal növekedtek. Ettől eltérően kb. 10%-kal növekedett (1165 EUR-ról 1285 EUR-ra) az európai kutatás vagy a kiegészítő európai kutatás illetéke; több mint felére (1105 EUR-ról 520 EUR-ra) csökkent a korlátozási illeték; több mint kétszeresére (500 EUR-ról 1155 EUR-ra) nőtt a megvonási illeték; és 50%-kal (1240 EUR-ról 1860 EUR-ra) nőtt a fellebbezési illeték. Ezekén kívül a módosított illetékek közül a legfontosabbakat az alábbiakban ismertetjük.

	EUR
Európai szabadalmi bejelentés vagy nemzetközi bejelentés benyújtási illetéke online benyújtás esetén	120
Európai szabadalmi bejelentés vagy nemzetközi bejelentés benyújtási illetéke nem online benyújtás esetén	210
Illeték második generációs megosztott bejelentés esetén	210
Illeték harmadik generációs megosztott bejelentés esetén	420
Illeték negyedik generációs megosztott bejelentés esetén	630
Illeték ötödik és további generációs megosztott bejelentés esetén	840
Kutatási illeték európai vagy kiegészítő európai kutatásért 2005. július 1-jét követően benyújtott bejelentés esetén	1285
Kutatási illeték európai vagy kiegészítő európai kutatásért 2005. július 1-je előtt benyújtott bejelentés esetén	875
Kutatási illeték nemzetközi kutatás esetén	1875
Kutatási illeték kiegészítő nemzetközi kutatás esetén	1875
Megjelölési illeték egy vagy több szerződő állam esetén 2009. április 1-je után benyújtott bejelentésért	580

	EUR
Megújítási illeték európai szabadalmi bejelentésért a bejelentés benyújtási időpontjától számítva	
– a harmadik évért	465
– a negyedik évért	580
– az ötödik évért	810
– a tizedik és minden következő évért	1560
Vizsgálati illeték 2005. július 1-je előtt benyújtott bejelentés esetén	1805
Vizsgálati illeték 2005. július 1-je után benyújtott bejelentés esetén	1620
Engedélyezési illeték 2009. április 1-je után benyújtott bejelentés esetén a publikálási illetékekkel együtt	915
Felszólalási illeték	775
Igényponti illeték a 2009. április 1-je után benyújtott bejelentések esetén	
– a 16–50. igénypont után	235
– az 51. és további igénypontok után	580
Nemzetközi bejelentés nemzetközi elővizsgálati illetéke	1930

E) Az Európai Szabadalmi Hivatalnál 2013-ban benyújtott szabadalmi bejelentések száma meghaladta a 265 000-et, ami az előző évi számhoz (257 700) viszonyítva 2,8%-os növekedésnek és eddigi rekordnak felel meg.

2013-ban az ESZH 66 700 szabadalmat engedélyezett és publikált, ami 1,7%-kal volt több a 2012. évi 65 600-nál.

Az ESZH 2014. január 16-án közzétett jelentése szerint 2013-ban Európából a legtöbb szabadalmi bejelentést (32 000) Németország nyújtotta be, ezt Franciaország (12 200), Svájc (8000), Hollandia (7600), az Egyesült Királyság (6500) és Svédország (5000) követte.

F) A szabadalomtulajdonos fellebbezést nyújtott be az ESZH Vizsgálati Osztályának a 05028411.6 számú európai szabadalmi bejelentésével kapcsolatos negatív döntése ellen. Az elutasított bejelentés 1. igénypontja pluripotens embrió összeállítására szolgáló eljárásra vonatkozó embriómegőrző módon blasztocitákból. A Vizsgálati Osztály elutasította a bejelentést, mert az igénypontok az Európai Szabadalmi Egyezmény 28(c) szabályába ütköztek, amely szerint nem lehet szabadalmat engedélyezni olyan biotechnológiai találmányokra, amelyek humán embriók ipari vagy kereskedelmi célokra való felhasználására vonatkoznak. A Vizsgálati Osztály kifejtette, hogy az igénypont olyan embriók felhasználására vonatkozik, amelyekre „kiindulási anyagként” van szükség az igényelt eljárás megvalósításához ipari és kereskedelmi célokra. Utalva a G 2/06 számú döntésre (WARF-döntés), a Vizsgálati Osztály arra is rámutatott, hogy az embrió el nem pusztítása az igényelt eljárásban nem bír jelentőséggel, és emellett az igényelt eljárás magának az embriónak a számára sem hasznos. Ennek következtében a Vizsgálati Osztály azt állapította meg, hogy

a találmány ki van zárva a szabadalmazhatóságból [ESZE 53(a) cikk kombinálva az ESZE 28(c) szabállyal].

Fellebbezés után a bejelentő azzal érvelt, hogy itt a szabadalmazásból való kizárás alóli felmentés forog fenn, ha a találmány diagnosztikai vagy gyógyászati célokra szolgál, ami az adott esetben lehetséges. A kapott sejteket fel lehetne használni preimplantációs diagnózis eszközeként, vagyis diagnosztikai célokra, és a sejteket hasonlóképpen fel lehetne használni egy későbbi szakaszban annak az embernek a gyógyítására, aki az embrióból fejlődött ki. A fellebbezési tanács azt válaszolta, hogy egyetért a Vizsgálati Osztály szabadalmazásból kizáró véleményével, és a bejelentő által körvonalazott célok mint olyanok nem vezethetők le az igénypontokból. Ezután a bejelentő egy új igénypontosorozatot nyújtott be egy olyan disclaimerrel, amely kizárta a kapott őssejtek felhasználását ipari és kereskedelmi célokra.

Így végül az eldöntendő kérdés az volt, hogy egy ilyen disclaimer beiktatása megengedhető-e az ESZE 123(2) cikke alapján. A vizsgált esetben a negatív jellemző nem vezethető le az eredetileg benyújtott bejelentésből. A G 1/03 és a G 2/03 döntés alapján a bejelentő azzal érvelt, hogy a disclaimer megengedhető, mert kizár olyan tárgyat, amely az ESZE 52–57. cikke alapján nem műszaki okok miatt ki van zárva a szabadalmazhatóságból.

A fellebbezési tanács elutasította ezt az érvet a következő megközelítés alapján: A disclaimer csak akkor lenne engedélyezhető, ha olyan tárgyat zárna ki, amelyet már igényeltek. A vizsgált esetben az igénypont a disclaimer nélkül olyan embrióőssejtek kinyerésére szolgáló eljárásra irányul, amelyek az igénypont „közvetlen termékei”. A disclaimer azonban csupán az őssejtek jövőbeli felhasználását zárja ki. Így a fellebbezési tanács megállapította, hogy a disclaimer segítségével a szabadalmazható olyasmint próbált meg kizárni, amire nem vonatkoznak az igénypontok, és ezért a disclaimer nem korlátozza azok tárgyát. Ennek következtében egy ilyen igénypont nem volt összhangban az ESZE 123(2) és 84. cikkével. Ezért azt a fellebbezési tanács nem találta engedélyezhetőnek, aminek következtében a fellebbezést elutasította.

Európai Unió Bírósága

A) Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) 2013. december 12-én a kiegészítő oltalmi tanúsítványra (Supplementary Protection Certificate, SPC) vonatkozó döntést hozott

- a *Georgetown University v. Octrooicentrum Nederland*-,
- az *Actavis v. Sanofi*- és
- a *Lilly v. HGS*-ügyben. Ezeket az ügyeket a CJEU-hoz holland és angol bíróságok terjesztették fel.

Az SPC a szabadalom oltalmi idejének lejárta után további oltalmat biztosít olyan gyógyászati vagy növényvédelmi termékekre, amelyeknek forgalmazási engedélyre van szükségük. Az SPC csupán olyan termékekre vonatkozhat, amelyet egy érvényben levő alapsza-

badalom véd [469/2009/EC számú rendelet 3(a) cikke]. Egyesek nézete szerint ezt a cikket úgy kell értelmezni, hogy minden egyes alapszabadalomra csupán egyetlen SPC engedélyezhető, tekintet nélkül arra, hogy az alapszabadalomban hány terméket igényelnek vagy nyilvánítanak ki.

A korábbi *Medeva*-ügyben a CJEU megállapította, annak eldöntéséhez, hogy egy terméket tartalmaz-e egy szabadalom, azt a kérdést kell megválaszolni, hogy a termék azonosítva van-e az alapszabadalom igénypontjainak szövegében.

A Lilly- és az Actavis-ügyben az angol bíróság kért a CJEU-től további felvilágosítást arra nézve, hogy a 3(a) cikkben az „egy alapszabadalommal védett” kifejezés alatt mi értendő, mert nehéznek találta ennek a cikknek az alkalmazását a korábbi *Medeva*-döntés alapján.

A Lilly-ügyben a kérdés olyan antitestekkel kapcsolatban merült fel, amelyeket az alapszabadalom igénypontjai funkcionálisan definiáltak „egy sajátos célantigénhez kötődő antitestekként”. Itt mellékesen jegyezzük meg, hogy a HGS nem egy alapszabadalom alapján nyújtott be SPC-kérelmet, mert a CJEU-hoz intézett felterjesztés azon alapult, hogy a Lilly annak kinyilvánítását kérte a bíróságtól, hogy a HGS számára nem engedélyezhető SPC olyan antitestre vonatkozó szabadalom alapján, amelynek kifejlesztésén a Lilly dolgozott.

A Sanofi SPC-i egy kombinációs terápiára vonatkoztak, amelyben egy vérnyomásellenes anyagot (irbesartan) a vizelethajtó HCTZ-vel együtt alkalmaztak. Az alapszabadalom igénypontjai irbesartan és egy vizelethajtó kombinációjára vonatkoztak, azonban sem az igénypontokban, sem a szabadalom leírásában nem nyilvánították ki a HCTZ-t mint vizelethajtót.

A CJEU korábban bizonyos megjegyzéseket tett a Biogen-ügyben, amelyek azt javasolják, hogy csupán egyetlen SPC-t lehet engedélyezni minden egyes alapszabadalomra (tekintet nélkül arra, hogy a szabadalomban hány terméket igényelnek). Számos nemzeti szabadalmi hivatal elfogadta az SPC-rendeletnek azt az értelmezését, hogy szabadalmanként csupán egyetlen SPC engedélyezhető.

A Georgetown-ügyben a holland bíróság arra vonatkozólag kért felvilágosítást a CJEU-től, hogy az SPC-rendelet 3(c) cikke gátolja-e egyetlen szabadalomra több SPC engedélyezését, és hogy egy bejelentő milyen mértékben mondhat le egy korábban engedélyezett SPC-ről, ha szabadalmanként csak egy SPC engedélyezhető. Az Actavis-ügyben az angol bíróság is hasonló kérdésekben kereste meg a CJEU-t.

A Georgetown SPC-kérelmei agyi rákvakcinákra (Gardasil® és Cervarix®) vonatkoztak, amelyek több antigént tartalmaztak, amely antigének mindegyikét az alapszabadalomban írták le először. Ugyanarra az alapszabadalomra alapozva több SPC-bejelentést nyújtottak be, amelyek vagy egyéni antigénekre, vagy pedig antigének kombinációira vonatkoztak ugyanazon forgalmazási engedély alapján.

A Sanofi SPC-i (i) irbesartanra (Aprovel®) és (ii) irbesartan és HCTZ (CoAprovel®) kombinációjára vonatkoztak, ahol mindkét SPC ugyanazon az alapszabadalmon alapult, de eltérő forgalmazási engedélyek alapján. A kombinációra vonatkozó forgalmazási engedélyt

valamivel később adták meg, mint a csupán irbesartanra vonatkozót, úgyhogy a kombinációs SPC 14 hónappal később járt le, mint az irbesartanra vonatkozó.

A CJEU döntése az SPC-rendelet 3(a) cikkével kapcsolatban a következőket állapítja meg: 1. Ahhoz, hogy egy hatóanyagot „egy érvényes alapszabadalom által oltalmazottnak” lehessen tekinteni:

- a) nincs szükség arra, hogy egy hatóanyagot egy szabadalom igénypontjaiban szerkezeti képlettel azonosítsanak; és
- b) elegendő egy hatóanyag funkcionális definícióját használni, feltéve, hogy az igénypontok szükségszerűen és specifikusan vonatkoznak a kérdéses hatóanyagra, ha az értelmezést az Európai Szabadalmi Egyezmény 69. cikke szerint végzik.

Az ESZE 69. cikke szerint az európai szabadalom által nyújtott oltalom mértékét az igénypontok határozzák meg, és a leírást és a rajzot az igénypontok értelmezésére kell használni.

Az SPC-rendelet 3(c) cikkével kapcsolatban:

1. Amikor egy alapszabadalom egynél több terméket véd, legtöbbször, ideértve a *Georgetown*-esetet is, egynél több SPC-t lehet engedélyezni szabadalmanként.

2. Amikor azonban egy alapszabadalom egy első hatóanyagot és ennek a hatóanyagok egy másikkal való kombinációját is védi, és egy vonatkozó forgalmazási engedély alapján egy SPC-t engedélyeztek az első hatóanyagra, ugyanazon alapszabadalom alapján nem lehet SPC-t engedélyezni a kombinációs termékre egy következő forgalmazási engedély alapján. Ezért a Sanofi kombinációs SPC-je érvénytelen.

A fentiekből kitűnik, hogy a CJEU végül tisztázta a korábbi döntéseiben (elsősorban a *Biogen*- és a *Medeva*-ügyben) tett megállapításait, amelyek azt javasolták, hogy egy alapszabadalom alapján csupán egyetlen SPC-t lehet engedélyezni, tekintet nélkül az igényelt termékek számára.

A mostani döntések eredményeként világos, hogy egynél több SPC engedélyezhető olyan alapszabadalom alapján, amely egynél több terméket véd.

B) Az Európai Unió Bírósága egy 2013. júliusi döntésében tisztázta azokat a szabályokat, amelyek a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal előtti felszólalási és törlési eljárásokban bizonyítékok elkészítésére alkalmazhatók.

A *New Yorker SHK Jeans*-ügyben a FISHBONE szóvédjegy ellen felszólalt az ábrás FISHBONE BEACHWARE védjegy tulajdonosa, mert védjegye hasonló termékekre volt lajstromozva. A bejelentő kérte a felszólaló védjegye használatának bizonyítását, ugyanis nem tartotta kielégítőnek a felszólaló által szolgáltatott bizonyítékot. Ezt követően a felszólaló további bizonyítékot nyújtott be, amit a Felszólalási Osztály figyelembe vett. Ezt követően a fellebbezési tanács részben fenntartotta a felszólalást. A bejelentő az Általános Bírósághoz (General Court, GC) nyújtott be fellebbezést, amit azonban az elutasított, és a jogi alapon benyújtott további fellebbezést a CJEU mint megalapozatlant szintén elutasította.

A CJEU szerint a BPHH Felszólalási Osztálya jogosult volt az időben benyújtott első bizonyítékot követően benyújtott további használati bizonyítékot figyelembe venni. Ugyanis

itt nem volt alkalmazható a BPHH 22(2) szabálya, amely engedélyezi egy felszólalás elutasítását, amikor a használatot nem bizonyítják a BPHH által előírt határidőn belül. A CJEU hozzátette, hogy a BPHH Felszólalási Osztálya nem volt köteles elemezni a későn benyújtott bizonyíték elfogadását, különösen arra tekintettel, hogy saját belátása szerint járhat el, amikor megerősítik a bizonyíték fontosságát.

Ami a BPHH-nak azt a gyakorlatát illeti, hogy a célnak megfelelően tetszése szerint veheti figyelembe az időn túl benyújtott bizonyítékokat, meg kell jegyezni, hogy a CJEU már megállapította, hogy amikor a BPHH-t felszólalási ügyekben felhívják véleménynyilvánításra, az ilyen tények vagy bizonyítékok figyelembevétele különösen akkor indokolt, amikor a BPHH úgy gondolja, hogy a későn benyújtott anyag valószínűleg lényeges a felszólalás szempontjából, továbbá amikor az eljárásnak az a szakasza, amikor a késői benyújtás történik, az akkori körülmények között nem zárja ki az ilyen dolgok figyelembevételét.

Ilyen szempontból a GC megállapításaiból nyilvánvaló, hogy figyelembe véve a felszólaló által időn túl benyújtott bizonyítékot, az a kezdetben benyújtott bizonyítékkal együtt lehetővé tette a Felszólalási Osztály és utána a fellebbezési tanács számára, hogy döntsön a korábbi védjegy tényleges használatáról az összes tény és bizonyíték alapján. Emellett az eljárás állása a kiegészítő bizonyíték benyújtásakor az akkori körülmények között nem zárta ki az ilyen dolgok figyelembevételét.

Minthogy vitán felül állt, hogy az időn túl benyújtott kiegészítő bizonyíték lehetővé tette a BPHH számára, hogy megállapítsa a korábbi védjegy tényleges használatát, nyilvánvalóan feleslegessé vált az, hogy a BPHH figyelembe vegye a bejelentőnek azt az állítását, hogy a felszólaló bizonyítéka nem volt kielégítő.

Etiópia

Egy 2012. december 24-én kelt rendelet szerint az Etióp Szellemtulajdon-védelmi Hivatalban 2006. július 7-e előtt lajstromozott védjegyeket újra kell lajstromoztatni, függetlenül attól, hogy azóta a védjegyeket megújították-e vagy sem. Az újralajstromozás határideje 2014. június 18-án jár le, és nem hosszabbítható meg.

A módosított védjegytvény szerint az Etiópiában lajstromozott védjegyek oltalmi ideje hat évről hét évre nő meg, és ez a változás vonatkozik a 2006. július 7-e és 2012. december 24-e között benyújtott védjegybejelentésekre is, amelyek oltalmi idejének a meghosszabbítását szintén 2014. június 18-ig lehet kérni.

A 2012. december 24. és 2014. június 18. között megújítandó védjegyek oltalmi ideje a megújítás után hét év lesz.

Finnország

Finnországban 2011. január 1-jétől kezdve a több áruosztályra vonatkozó védjegybejelentések hivatali illetékei jelentősen megnöttek, mert az ezt az időpontot követően benyújtott védjegybejelentések illetéke csupán egyetlen áruosztályra vonatkozik. Minden egyes további áruosztály után külön illetéket kell fizetni. Ez a rendelkezés a megújításra is érvényes.

Franciaország

A) A szenátus 2013. novemberi zöld jelzése után 2014. február 6-án a nemzetgyűlés is ratifikálta az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezményt. A végleges hozzájárulást a köztársasági elnök fogja adni.

Franciaország Ausztria után a második ratifikáló nemzet. Az egyezmény hatálybalépéséhez 13 ország ratifikálása, valamint az szükséges, hogy az Egyesült Királyság, Franciaország és Németország is a ratifikáló országok között legyen.

B) A *Syngenta v. INPI*-ügyben a Legfelsőbb Bíróság (LB) hatályon kívül helyezte a Párizsi Fellebbezési Bíróság (PFB) döntését, és visszaküldte az ügyet ennek a bíróságnak, megállapítva, hogy egy szabadalom engedélyezés utáni korlátozását a megadott szabadalom leírására is kell alapozni, nem csupán az igénypontjaira.

A Syngenta tulajdonosa a 0382375 számú, fungicidekre vonatkozó európai szabadalomnak, amelyet 1990. január 25-én nyújtottak be, és Franciaországra kiterjedő hatállyal 1994. március 23-án engedélyeztek. A szabadalom 1. igénypontja megadott képletű pirimidinszármazékokra vonatkozik. A 8. igénypont szövege a következő:

„Fungicidkompozíció, amely egy 1. igénypont szerinti vegyület fungicid hatékonyságú mennyiségét és egy hordozót vagy hígítószer tartalmaz.”

2009. szeptember 28-án a Syngenta kérelmet nyújtott be a Francia Szabadalmi Hivatalnál szabadalma francia részének korlátozása iránt a szellemi tulajdon-védelmi törvény L 613-24 cikke alapján. A javasolt módosításnak megfelelően a 8. igénypont szerinti kompozícióhoz hozzáadtak egy fungicid hatékonyságú második alkotórészt, amelyet egy adott listából kellett kiválasztani.

A hivatal elutasította a módosítási kérelmet, megállapítva, hogy a javasolt korlátozás valójában olyan termékek oltalmát eredményezné, amelyek nem esnek az engedélyezett szabadalom igénypontjainak oltalmi köre alá.

A Syngenta a PFB-nél fellebbezést nyújtott be e döntés ellen, arra hivatkozva, hogy az engedélyezett 8. igénypont oltalmi köre elég tág volt ahhoz, hogy lehetővé tegye egy második hatóanyag beiktatását. Ennek a második hatóanyagnak a beiktatása valójában korlátozta az igénypont oltalmi körét, mert olyan termékek, amelyek bitorolták volna az engedélyezett 8. igénypontot, nem bitorolnák a módosított 8. igénypontot, ha nem tartalmazzák a második hatóanyagot.

2011. szeptember 7-én a PFB nem vette figyelembe ezt az érvelést, és megerősítette a szabadalmi hivatal döntését, hangsúlyozva, hogy az engedélyezett igénypontok közül egyik sem tartalmaz második hatóanyagot.

A Syngenta e döntés ellen fellebbezést nyújtott be az LB-nél, azzal érvelve, hogy az engedélyezés utáni módosítási kérelemnek helyt kellett volna adni, mert a szabadalmi leírás említi, hogy egyéb hatóanyagokat is be lehet iktatni az igényelt kompozícióba. Emellett ezeknek a hatóanyagoknak egy listája megtalálható a leírásban, és ez azonos azzal a listával, amelyet beiktattak a módosított 8. igénypontba.

Az LB követte ezt az érvelést, és megállapította, hogy egy engedélyezés utáni korlátozást a megadott szabadalom leírása tartalmának a fényében kell megítélni, nem pedig csupán az engedélyezett igénypontok alapján. Ezért a PFB tévedett, amikor nem vette figyelembe a leírásban foglalt kitanítást. Ennek következtében az LB hatályon kívül helyezte a PFB döntését, és az ügyet visszautalta ennek a bíróságnak.

Indonézia

Indonézia és Japán Szabadalmi Hivatala 2013. április 13-án gyorsított szabadalmi vizsgálati (PPH) kísérleti megállapodást kötött, amely 2013. június 1-jén lépett hatályba.

Indonézia a harmadik az Asean-országok (Indonézia, Kambodzsa, Laosz, Malajzia, Fülöp-szigetek, Szingapúr, Thaiföld és Vietnam) közül, a Fülöp-szigetek és Szingapúr után, amely PPH-megállapodást kötött Japánnal.

Irán

Irán kormánya 2013. július 9-én letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (Patent Cooperation Treaty, PCT) való csatlakozás okmányát. Így a nemzetközi egyezmény Iránra nézve 2013. október 9-én vált hatályossá. Ennek révén Irán a PCT 148. tagországa lett.

Japán

A) 2011-ben a svájci Sandoz cég egy Lipitor nevű generikus terméket tervezett forgalomba hozni Japánban. A Lipitorra vonatkozó alapszabadalom 2011-ben járt le, míg a Pfizer egy kristályos polimorf termékre vonatkozó japán szabadalma még hatályban volt. Ezért a Sandoz 2010. december 17-én megsemmisítési keresetet indított az utóbbi japán szabadalom 1. és 2. igénypontja ellen. A Sandoz azzal érvelt, hogy az említett 1. és 2. igénypont szerinti találmányok érvénytelenek, mert nem tesznek eleget a kielégítő kinyilvánítás és a feltalálói tevékenység követelményének.

Az 1. igénypont szövege:

Atorvasztatinhidrátok I-es kristályformája, jellemezve a porból készített következő röntgendiffrakciós képpel, kifejezve a 2θ , a d-felület-távolságok és a relatív intenzitások által, >20% intenzitással, amely az őrlés után 2 perccel van mérve CuK α sugárzást használva.

Az igénypont után látható az 1. táblázat.

A 2. igénypont szövege:

Atorvasztatinhidrátok I-es kristályos alakja, jellemezve a következő szilárd fázisú ^{13}C mágnesesmagrezonancia-spektrummal, ahol a kémiai eltolódás milliomodrészekben van kifejezve.

Ez után látható a 2. táblázat.

A Japán Szabadalmi Hivatal (JSZH) tárgyalási jegyzőkönyvet adott ki, amely megállapítja, hogy az engedélyezett találmányok érvényesek, és a hivatal előtti megsemmisítési tárgyalást a Pfizer nyerte meg. E döntés ellen a Sandoz a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbírósnál (SZTFB) fellebbezést nyújtott be. Az arra a következtetésre jutott, hogy a JSZH döntését felül kell bírálni, mert az helytelenül ítélte meg a kinyilvánítási kötelezettséget és a feltalálói tevékenységet.

Az SZTFB döntése a leírás 2. eljárására összpontosított, és megállapította, hogy az elégtéri a kinyilvánítási követelményeket, azonban azt is leszögezte, hogy a 2. eljárás nem ismertet a kristályosodást erősen befolyásoló tényezőket, amilyen például a pH-érték, a zagykoncentráció, a hőmérséklet és egyéb adalékanyagok. Ezért egy szakember túlzott mértékű kísérletezés nélkül nem lenne képes meghatározni a fenti tényezőkre vonatkozó sajátos feltételeket, hogy megkapja az engedélyezett szabadalom szerinti atorvasztatinhidrát I-es kristályos formáját.

A JSZH döntése szerint az engedélyezett japán szabadalom feltalálói tevékenységen alapszik az 1. sz. anterioritásban (egy vizsgálatlan japán szabadalmi bejelentés) kinyilvánított találmányhoz viszonyítva. Ezt a következtetést azonban az SZTFB felülbírálta, megállapítva, hogy az 1. sz. anterioritás 10. példája kristályos atorvasztatint ismertet, és ennek ismeretében egy szakember próbálgató módszerrel elő tudta volna állítani a találmány szerinti kristályos terméket.

A fentiek alapján az SZTFB érvénytelennek nyilvánította a Pfizer új kristályos termékre vonatkozó szabadalmát.

B) A vizsgált ügyben a felperes megsemmisítési keresetet indított a 4 767 719 sz. japán szabadalom ellen, amely nem hőkezelt szójaszós és vérnyomáscsökkentő hatású anyagot tartalmazó, folyékony ízesítőanyagok előállítására vonatkozott. A szabadalom szerint az eljárásra az jellemző, hogy a nem hőkezelt szójaszós és a vérnyomáscsökkentő anyag elegyét 60 °C és 90 °C közötti hőmérsékleten hevítik.

A felperes azon az alapon kérte a szabadalom megsemmisítését, hogy az nem elégtéri ki sem azt a követelményt, hogy a leírásnak alá kell támasztania az igényelt találmányt, sem

azt, hogy lehetővé kell tennie a találmány megvalósítását. A Japán Szabadalmi Hivatal azonban elutasította a felperes keresetét.

A JSZH Megsemmisítési Tanácsa megállapította, hogy a szabadalmi leírás kellően kifejti az igénypontban szereplő fogalmak jelentését, valamint ismerteti a keverési és a hőkezelési lépés lefolytatásának módját, azonban nem bizonyítja, hogy a lefolytatott eljárás javítani tudja a termék ízét.

Minthogy a tanács előtt lefolytatott eljárás a kérelmező számára negatív eredménnyel végződött, a kérelmező a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést. Az SZTFB döntésének ismertetése előtt kitérünk arra, hogy a JSZH vizsgálati irányelvei 2003-ig kielégítettnek tekintették az alátámasztási követelményt, ha a szabadalmi leírás tartalmazta az igénypontok másolatát. 2003 után azonban módosították az irányelveket, kimondva, hogy az igénypontok akkor elégitik ki az alátámasztási követelményt, ha egy szakember elismeri, hogy az igényelt találmány alkalmas a találmány által kitűzött feladat megoldására a leírásban foglalt kinyilvánítás és a technika állásához tartozó általános szaktudás alapján. Az SZTFB mostani döntése a következő fontos megállapításokat tartalmazta.

a) Eljárási találmány esetén a leírásnak csupán azt kell ismertetnie, hogyan kell lefolytatni, vagyis használni az eljárást ahhoz, hogy kielégítse a kellő kinyilvánítás követelményét. A leírásnak azonban nem kell bizonyítania, hogy az igényelt eljárás meg tudja valósítani a kívánt hatást.

b) Másrészt az alátámasztás követelményének kielégítése érdekében egy igénypontnak a találmány tárgyát olyan módon kell ismertetnie, hogy szakember felismerhesse, hogy a találmány tárgya képes megoldani a kitűzött feladatot a leírás alapján, tekintetbe véve a technika állásához tartozó általános szaktudást.

A kérelmező kifogása szerint a szabadalmi leírás nem bizonyítja, hogy egy felmelegítetlen szójaszós és egy vérnyomáscsökkentőként használt peptid képes javítani a keverék ízét. Az SZTFB azonban úgy döntött, hogy a leírásban elegendő kinyilvánítani az eljárás használatának módját.

Az SZTFB azt is megállapította, hogy – ellentétben a kérelmező állításával – a szabadalom leírása szakember számára kellő módon ismerteti a találmányt, figyelembe véve a technika állásához tartozó általános szaktudást is.

C) A Japán Szabadalmi Hivatal, a Kínai Állami Szellemi Tulajdonvédelmi Hivatal és a Koreai Szellemi Tulajdonvédelmi Hivatal 2013. november 14-én Japánban, Sapporóban tartotta az igazgatók találkozását. Ezen eszmecsere folytattak arról, hogyan lehetne csökkenteni a szabadalmi vizsgálati döntések eltéréseit a három országban.

Ez a tizenharmadik igazgatói összejövetel volt, amelyet 2001 óta évenként tartottak azzal a céllal, hogy védjék és erősítsék a szellemi tulajdont, növeljék a szabadalmi vizsgálat gyorsaságát és minőségét, és sietessék a szellemitulajdon-védelmi rendszerek harmonizációját Japán, Kína és Dél-Korea között.

A 2013. évi találkozón hivatalosan bejelentettek egy TRIPO nevű weboldalt, amelyet a három hivatal oszt meg, és amely hozzáférést biztosít a három ország szellemi tulajdon-védelmi rendszere közötti különbségeket tárgyaló cikkekhez, valamint könnyen olvasható formában a három ország szellemi tulajdon-védelmi törvényeihez és vizsgálati előírásaihoz.

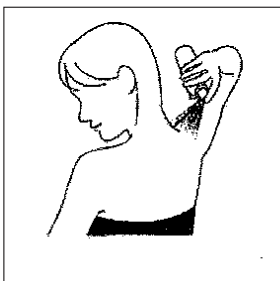
D) Az SZTFB 2013. március 6-i döntésében megállapította, hogy a „Nagy népi naptár” című találmányra vonatkozó szabadalmi bejelentés nem minősíthető a természet törvényeit hasznosító műszaki megoldásnak.

A döntés szerint a japán szabadalmi törvény 2. cikkének (1) bekezdése szerint a „találmány” kifejezés „műszaki ötletek nagymértékben haladó létrehozása a természet törvényeinek felhasználásával”. Minthogy ilyen összefüggésben a „műszaki ötletek” kifejezés olyan ötletekként értelmezhető, amelyek sajátos eszközt szolgáltatnak egy bizonyos kérdés megoldásához, a találmánynak sajátos eszközt kell mutatnia egy bizonyos kérdés megoldásához természeti törvények felhasználásával. Bármi, ami nem hasznosítja a természet törvényeit, így például egy csupán mesterséges elrendezés, egy matematikai vagy gazdasági elv, egy tapasztalati szabály, amely emberi pszichológiai jelenségeken alapszik, és információ egy-szerű szolgáltatása nem tekinthető találmánynak.

Ennek az ítéletnek a megalkotásakor azt kellett vizsgálni, hogy a természet törvényeit hasznosító műszaki ötletek a kérdés megoldásának fő eszközét képezik-e, figyelembe véve a bejelentéshez csatolt igénypontok tartalmát, hivatkozva a leírásra és a rajzokra és az azokban foglalt műszaki részletekre.

Az SZTFB megállapította, hogy a vitatott találmány nem tekinthető a természet törvényeit hasznosító műszaki ötletek létrehozásának, mert az (i) csupán információ mesterséges elrendezése, (ii) csupán egy „naptár, amely egy csillagból és egy naptárrészből álló” termék, amely nem hasznosítja a természet törvényeit, és (iii) csupán emberi pszichológiai jelenségek termékének tekinthető.

E) Az SZTFB 2013. január 10-én megállapította, hogy az alábbi védjegy a japán védjegy-törvény 3. cikk (1) (vi) pontja alapján nem szabadalmazható.

A végzés indokolása szerint a vitatott ábrás védjegy esetében, amelyet permettípusú gyógyászati anyagokra kívántak lajstromoztatni, és amely egy szórófejes tartályt a jobb kezében

a nyakánál tartó személyt ábrázol, a közérdek szempontjából helytelen lenne kizárólagos védjegyjogot engedélyezni. Emellett az említett ábra nem alkalmas arra, hogy védjegyként működjék, mert nem képes a védjegytulajdonos áruit megkülönböztetni egyéb áruktól.

Kanada

2014. január 6-án új, globális, gyorsított szabadalmi vizsgálatra (Global Patent Prosecution Highway, GPPH) vonatkozó kísérleti programot kezdett el a Kanadai Szellemtulajdon-védelmi (Canadian Intellectual Property Office, CIPO) és a következő 12 szabadalmi hivatal: Ausztrál Szabadalmi Hivatal, Dán Szabadalmi és Védjegy Hivatal, az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala, az Egyesült Királyság Szellemtulajdon-védelmi Hivatala, Északi Szabadalmi Intézet (Nordic Patent Institute), Finn Szabadalmi és Védjegy hivatal, Japán Szabadalmi Hivatal, Koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal, Norvég Iparjogvédelmi Intézet, Orosz Szellemtulajdon-védelmi Szövetségi Szolgálat, Portugál Iparjogvédelmi Intézet, Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal.

A jövőben további szabadalmi hivatalok is csatlakozhatnak a GPPH kísérleti programhoz, amelynek keretében bármelyik részt vevő hivatalnál be lehet nyújtani gyorsított vizsgálatra vonatkozó kérelmet egy másik részt vevő hivatal által kiadott kedvező munkatermék alapján, ideértve egy PCT-munkaterméket is. Kedvező munkatermék lehet például egy engedélyező végzés, vagy PCT-bejelentés esetén egy olyan jelentés, amely megállapítja, hogy egy vagy több igénypont új, feltalálói tevékenységen alapszik, és iparilag alkalmazható.

A GPPH kísérleti programban való részvétel követelményei hasonlóak az egyéb meglévő PPH-programok esetében előírtakhoz. Például a GPPH kísérleti program keretében követelmény, hogy a korábbi és a későbbi vizsgálat hivatalában azonos legyen az elsőbbségi vagy a bejelentési időpont, a korábbi vizsgálat hivatalában legalább egy igénypontot engedélyezhetőnek kell találni, és a GPPH kísérleti program keretében vizsgálatra benyújtott igénypontoknak kellő mértékben meg kell felelniük a korábbi vizsgálat hivatalában engedélyezhetőnek talált egy vagy több igénypontnak.

Ahol a részt vevő hivatalok már részesei egy kétoldalú PPH-egyezménynek, a GPPH kísérleti program előnyben részesül a kétoldalú egyezményvel szemben.

Kanadában a PPH-programok keretében végzett gyorsított vizsgálat komoly sikert aratott, aminek következtében a CIPO költséghatékony módon és gyorsan biztosít szabadalmi oltalmat. A GPPH kísérleti program még könnyebben teszi lehetővé ezeknek az előnyöknek a megvalósítását.

A CIPO statisztikái szerint a PPH-bejelentéseket vizsgálják a leggyorsabban, és azok kapják a legkevesebb végzést. Átlagban egy PPH-bejelentés esetében már a PPH-kérelem benyújtásától számított 2,2 hónapon belül kiadják az első hivatali végzést. Ehhez a többi bejelentés esetében 18,9 hónap szükséges. PPH-bejelentések esetén 5,1 hónap kell a végső döntéshez, szemben a többi bejelentés esetén ehhez szükséges 37,8 hónappal.

A PPH-bejelentések hihetetlenül magas arányát, 45%-át engedélyezik elővizsgálati végzés kiadása nélkül. A többi bejelentésnek csak 5,6%-át engedélyezik ilyen módon.

A PPH-bejelentések 93%-át engedélyezik, míg a többi bejelentés esetén csak a bejelentések 71%-ából lesz szabadalom.

B) A Kanadai Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) 2013. szeptember 25-én a *Novartis Pharmaceuticals Canada Inc. (Novartis) v. Cobalt Pharmaceuticals Company (Cobalt)*-ügyben elutasította a Novartis arra irányuló kérelmét, hogy a bíróság tiltsa meg az egészségügyi miniszternek engedélyező értesítés (notice of compliance) kiadását a Cobalt számára zoledronsav (a Novartis ATLASTA védjeggyel forgalmazott gyógyszer) vonatkozásában azon az alapon, hogy a Novartis 2 410 201 számú ('201-es) kanadai szabadalma érvénytelen. Az FC a Novartis '201-es szabadalmával kapcsolatban a kézenfekvőséget és az orvosi kezelésre vonatkozó eljárás szabadalmazhatóságát vizsgálta. A '201-es szabadalom oszteoporózis kezelésére szolgáló, zoledronsavat tartalmazó készítményt igényelt.

Az FC megállapította, hogy bár a '201-es szabadalom 36 igénypontot tartalmaz, a legfontosabbnak a 16. igénypont tekinthető, amelynek a szövege a következő:

„Zoledronsav, e sav gyógyászatiilag felhasználható sójának vagy hidrátjának alkalmazása posztmenopauzális oszteoporózis kezelésére, ahol a zoledronsav, annak sója vagy hidrátja körülbelül 5 mg-os egységdózisban van, amelyet szünet beiktatásával alkalmazunk, ahol az első és a következő, valamint a további alkalmazások közé körülbelül egyéves időtartam van beiktatva, és ahol minden egyes adagolás intravénás.”

Hughes bíró megállapította, hogy az igényelt találmány nem kézenfekvő. Ezután a bíró a gyógyászati kezelésre vonatkozó eljárások szabadalmazhatóságával foglalkozott, és sorra vette az ilyen tárgyú legfelsőbb bírósági döntéseket, kezdve a *Tennessee Eastman*-döntéssel, amely megállapította, hogy az ilyen találmány nem tekinthető eljárásnak a szabadalmi törvény 2. cikke szerint. Végül a bíró az AZT-döntést tekintette át, és arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy a sebészeti eljárások nem szabadalmazhatók, míg az orvosi kezelésekre területén az eladható termékek, így egy betegség kezelésére szolgáló új anyag vagy egy ismert anyag új alkalmazása szabadalmazható. A bíró a következő találmányokat tekintette szabadalmazhatónak:

X anyag Y betegség kezelésére; vagy

X anyag 5 mg-os tablettá alakjában Y betegség kezelésére.

Ezzel szemben a bíró szerint nem szabadalmazhatók a következő találmányok:

X anyag A és B közötti dózistartományban felhasználva Y betegség kezelésére; vagy egy sebészeti bemetszés lezárása X ragasztóanyag felhasználásával.

A fentiek alapján az LB megállapította, hogy a vizsgált ügyben a lényegi találmány az a felismerés, hogy a zoledronátot nem gyakran, így évenként egyszer lehet adagolni 5 mg-os injekció alakjában, ami hatásos kezelést nyújt oszteoporózis ellen. Ez azonban orvosi kezelési eljárás, és ezért nem szabadalmazható.

C) A Kanadai Szövetségi Bíróság (Federal Court of Canada, FC) és a Védjegy-fellebbezési Tanács (Trademarks Opposition Board, TMOB) nemrégí döntése a *Continental Teves AG & Co. OHG (Teves) v. Canadian Council of Professional Engineers*-ügyben azt bizonyítja, hogy az „engineer” (mérnök) és az „engineering” (mérnökség) szó nem alkalmas védjegyként való lajstromozásra.

A Teves kérelmet nyújtott be a Kanadai Védjegy hivatalnál az ENGINEERING EXCELLENCE IS OUR HERITAGE (A mérnökök kiválósága az örökségünk) védjegy lajstromozása iránt szárazföldi járművek fékpadjaira és fékrotorjaira. A bejelentést a TMOB elutasította egyrészt arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy nem alkalmas a bejelentő áruinak mások áruitól való megkülönböztetésére, másrészt arra, hogy a védjegy megtévesztően deskriptív, és megállapította, hogy „egy átlagos kanadai fogyasztó valószínűleg úgy reagálna a védjegyre, hogy azt gondolná: hivatásos mérnökök működnek közre az áruk létrehozásában.”

A bejelentő az FC-hez fellebbezett, és további bizonyítékot nyújtott be annak alátámasztására, hogy a bejelentésben megjelölt áruk előállítására tekintélyes számú mérnököt alkalmazott hosszú éveken keresztül már a bejelentés napja előtt.

Az FC bírója, Hughes bíró az új bizonyíték fényében is fenntartotta a TMOB döntését, és elutasította a bejelentést azon az alapon, hogy a védjegyként lajstromoztatni kívánt mondat valójában egyértelműen deskriptív, nem pedig megtévesztően deskriptív a kérelmezett árukkal kapcsolatban, valamint az áruk előállításában alkalmazott mérnökök tekintetében. Bár a végzés erre nem tért ki, Hughes bíró a védjegyül szolgáló mondatot egyértelműen deskriptívnek tekintette, és rámutatott, hogy rendes körülmények között egész szavak hozzáadása nem tesz lajstromozhatóvá egy megtévesztően deskriptív védjegyet, azonban egész szavak hozzáadása deskriptív szavakhoz az egész védjegyet lajstromozhatóvá teheti. Hughes bíró nem foglalkozott a védjegyben előforduló egyéb szavak hatásával, hanem az egész védjegyet egyértelműen deskriptívnek minősítette.

Ez a döntés azt az irányzatot követi, amely szerint az „engineer” vagy az „engineering” szót tartalmazó védjegyeket nem tartották lajstromozhatóknak, mert ilyen esetekben feltételezhető, hogy az eladott áruk vagy szolgáltatások okleveles kanadai mérnököktől származnak. Márpedig ha valódi mérnökök is szerepet játszanak, a védjegy világosan deskriptív lehet, miként a jelen esetben is; mérnökök szereplése nélkül viszont a védjegy megtévesztően deskriptív lehet. A bíró nem foglalkozott ezzel a nyilvánvalóan „22-es csapdájának” tekinthető üggyel. Ennek megfelelően egy ilyen védjegy lehetséges kérelmezőinek óvatosabbaknak kell lenniük, és számítaniuk kell az ilyen védjegyek valószínű elutasításával.

Kína

A) A kínai kormány bejelentette, hogy tervezi egy kizárólag szellemi tulajdon-védelmi ügyekkel foglalkozó új bíróság felállítását. A javaslat részét képezi Xi Jinping elnök 2013.

november 15-én körvonalazott reformtervének. Ez 60 pontot tartalmaz, amelyek közül egyesek a szellemi tulajdon megerősítését célozzák. Közelebbről: javítani kívánják a szellemi tulajdon-védelmi bejelentéseket és oltalmat, és kutatják egy Szellemi tulajdon-védelmi Bíróság felállításának megvalósítási lehetőségeit. A jelentés leszögezi, hogy keresik egy olyan, piacalapú rendszer tökéletesítésének a módját, amely elősegíti a műszaki innovációt.

A *Xinhua* hírügynökség szerint Jinpeng elnök kijelentette, hogy a reform „el fogja dönteni a korszerű Kína sorsát, és kulcsot képez a nemzeti újjászületés álmának megvalósításához.”

B) A sanghaji 1. sz. Közbenső Népbíróság 2013. július 2-án nyilvános tárgyalást tartott egy szabadalom-bitorlási ügyben, amelyben a *Zhizhen Technology Inc.* (*Zhizhen*) perelte az *Apple Inc.* és az *Apple Computer Trading (Shanghai) Co. Ltd.* (*Apple*) alperest. Az állítólagos bitorlás tárgya a Siri intelligens beszélőrendszer volt, amelyet számos Apple termékbe, így az iPhone 4S okostelefonba és az iPad táblagépbe is beépítettek.

A *Zhizhen* azt állította, hogy az alperesek bitorolták beszélő robotra vonatkozó, 200410053749.9 számú kínai szabadalmukat, amelyet 2004. augusztus 13-án nyújtottak be és 2009. július 22-én engedélyeztek. Ezt a szabadalmat kezdetben a *Sanghai Incoft* nevében nyújtották be, és később átruházták a *Zhizhenre*. A szabadalmazott terméket Kínában „kis i robot”-ként forgalmazták.

Az *Apple* 2012 januárjában kezdte Kínában árusítani a Siri rendszert tartalmazó termékeit. A *Zhizhen* azt állította, hogy az iPhone 4S és az iPad készülékekbe beépített Siri rendszer a saját szabadalmazott technológiájukat alkalmazza, és azok műszaki megoldása a fenti kínai szabadalom igénypontjainak oltalmi körébe esik. Ezért arra kérte a bíróságot, hogy rendelje el a következőket: az *Apple Inc.* szüntesse meg a bitorló termékek gyártását, árusítását és használatát, és az *Apple Computer Trading (Shanghai)* szüntesse meg a bitorló termékek árusítását és használatát.

A bírósági tárgyalás alatt a *Zhizhen* bemutatta, hogy a Siri és a „kis i robot” ugyanazokhoz az eredményekhez vezet azáltal, hogy a Siri rendszert és a „kis i robot” rendszert a „kis i robot” szerverhez kapcsolta, és ugyanazt az információt adta be. A bírósági tárgyalás alatt a *Zhizhen* benyújtott egy bitorlási jogi szakvéleményt is, amely azt a megállapítást tartalmazta, hogy a kérdéses szabadalmat bitorolták.

Az *Apple* azonban azt állította, hogy a Siri az intelligens segéderő egy formája, amely segíti a felhasználók napi feladatainak elintézését, míg a „kis i robot” beszéddel és játékkal foglalkozik, és így a két rendszer lényegileg teljesen különbözik. Az *Apple* továbbá azzal érvelt, hogy a kérdéses kínai szabadalom igénypontjai részeket foglalnak magukban, így egy intelligens szervert, egy kérdezőszervert és egy játékszervert, amelyek nincsenek jelen a Siri rendszerben, és a *Sirinek* csupán egyetlen szervere van. Ezért a Siri nem rendelkezik az igénypontok valamennyi jellemzőjével, és nem esik az igénypontok oltalmi köre alá.

Az *Apple* a bitorlási jogi szakvéleményt is megkérdőjelezte, és azzal érvelt, hogy azt számítógép-szakemberek készítették, akik azonban nem szakemberek a szellemi tulajdon-jog

területén, és ezért helytelen a felhasznált „fekete doboz”-módszerről azt állítani, hogy a két rendszer azonos módon működik.

Az Apple azt is állította, hogy a kérdéses szabadalom igénypontjainak oltalmi köre nem világos. Ezért az Apple 2012 novemberében megsemmisítési kérelmet nyújtott be a Szabadalomfelülvizsgálati Tanácsnál. A kínai gyakorlat szerint a bitorlási és a megsemmisítési ügyeket külön tárgyalják, így a vizsgált ügyben a bitorlást Sanghajban, míg a szabadalom érvényességét a pekingi tanácsnál, amelynek a döntése ellen pekingi bíróságnál lehet fellebbezni.

Az ügy bonyolultsága miatt a sanghaji 1. sz. Közbenső Népbíróság a tárgyalást nem tudta egy nap alatt befejezni, és később újabb tárgyalást fog tartani.

C) A *Pernod Ricard China (Trading) Co Ltd* (Pernod) a kizárólagos használati jogosultja a következő védjegyeknek: ABSOLUT latin betűkkel; ABSOLUT kínai betűkkel; ABSOLUT VODKA latin betűkkel.

Az évek folyamán a Pernod tudomására jutott, hogy megnőtt a párhuzamosan importált Absolut vodka mennyisége a kínai piacon. Ez a párhuzamosan importált Absolut vodka a következő jellemzőket mutatta:

- hiányzott a tételkód, amely tartalmazza a palackozási tájékoztatást és a minőségkezelésre utaló jelet, és
- a palackra egy kínai címkét ragasztottak, amely feltüntette a jogosulatlan importőr és elosztó nevét.

A Pernod és az ABSOLUT védjegyek törvényes jogosultja, az *Absolut Company Aktiebolag* pert indított a párhuzamosan importált vodka helyi forgalmazója ellen a Suzhoui Közbenső Bíróságnál védjegybitorlás és tisztességtelen verseny miatt. Az 2013. október 8-án hozott döntést, amely a felpereseknek kedvezett, és a következő megállapításokat tartalmazta.

- Az alperes az azonosító kód eltávolításával megakadályozta, hogy a védjegytulajdonos ellenőrizze a termék minőségét. Ezzel a védjegy törvény 52.5 cikke szerint bitorlást követett el.
- Az alperes az azonosító kód eltávolításával eltitkolta a legfontosabb terméktájékoztatást, amivel a tisztességtelen versenyt tiltó törvény 9. szakaszába ütközött.
- Az alperes kínai címkét erősített az Absolut vodka palackjaira a védjegytulajdonos engedélye nélkül, amivel a védjegy törvény 52.1 és 52.2 szakaszába ütközött.
- Az alperes olyan kínai címkét erősített a palackokra, amely eltért a védjegytulajdonos eredeti mintájától, és ezzel lerontotta az eredeti termék teljességét és esztétikai megjelenését. Ezzel a védjegy törvény 52.5 cikke szerint védjegybitorlást követett el.

Döntésében a bíróság helyt adott a felperes keresetének, és elrendelte, hogy az alperes

- szüntesse meg a bitorlást és a tisztességtelen versenyt, és
- kárpótlásul fizessen a felpereseknek 100 000 RNB-t.

A döntés már hatályba lépett.

D) A kínai Állami Szellemitulajdon-védelmi Hivatalhoz 2013-ban 825 000 szabadalmi bejelentés érkezett, ami 26,3%-kal több az előző évinél. Ez a szám magában foglalja a talál-

mányi szabadalmi bejelentéseket, a használatiminta-bejelentéseket és a mintabejelentéseket. A találmányi szabadalmi bejelentések száma meghaladta a 825 000 egy harmadát.

2013-ban 208 000 találmányi szabadalmi bejelentést engedélyeztek, ami 4,1%-kal kevesebb a 2012. évinél.

A hivatal által közölt statisztika szerint 2013-ban a hivatalnál az év végéig benyújtott védjegybejelentések száma 13 241 337 volt, és 2013-ban 1 881 546 új védjegybejelentést nyújtottak be, ami az előző évhez viszonyítva 14,15%-os növekedést jelent.

2010-ben 1,072 millió, 2011-ben 1,417 millió, 2012-ben 1,648 millió és 2013-ban – miként fentebb említettük – 1,882 millió védjegybejelentést nyújtottak be az Állami Szellemi Tulajdon-védelmi Hivatalnál, ami történelmi rekordot jelent.

Az előző év végéig Kínában 8 652 358 védjegyet lajstromoztak. A 2012 végéig lajstromozott védjegyek száma 7,656 millió volt.

2013-ban 34 667 felszólalást nyújtottak be védjegyügyekben, ami 2012-hez viszonyítva 4,58%-os csökkenést jelent.

A hivatal számos rendszabályt vezetett be a védjegyvizsgálati eljárás minőségének és hatékonyságának növelésére. 2013-ban 1,425 millió védjegybejelentést vizsgált meg, ami az előző évhez viszonyítva 16,09%-os növekedésnek felel meg.

E) A luxuscikketeket árusító angol *Burberry* cég védjegybitorlási pert veszített a kínai *Road Bi Damaqiu* (Damaqiu) céggel szemben az ikonikus tartanmintával kapcsolatban, és 500 millió jüan (kb. 82 millió USD) bírságot is kell fizetnie.

A Guangdong tartománybeli Foshanban a bőrárúk forgalmazásával foglalkozó Damaqiu 2013. november 13-án sajtókonferencián jelentette be, hogy a Védjegy hivatal megvonta a Burberry kínai védjegyét. A Damaqiu a Burberry tartanmintájához hasonló mintával forgalmazott ruházati cikkeket, elsősorban sálakat.

A Damaqiu megállapította, hogy a Burberry a tartanmintát nem védjegyként, hanem inkább mintaelemként használta, de a használat az elmúlt három évben elmaradt, és ezért a Damaqiu 2012 februárjában kérte a Védjegy hivatalnál a védjegy megvonását. A Védjegy hivatal 2013. november 11-én kelt végzésében megvonta a Burberry védjegyét. Ezzel egyidejűleg a Damaqiu 500 millió jüan kártérítés megfizetését kérte a Burberry miatt indított védjegyperек folytán szenvedett veszteségei fejében. A Burberry bejelentette, hogy fellebbezni fog a Védjegy hivatal végzése ellen.

Lengyelország

A tejtermékgyártó lengyel Bakomának sikerült 2013. április 8-án Lengyelországban érvényteleníttetnie a Danone egy háromdimenziós védjegyét. Ezt a csatát a Bakoma egy joghurttos edény feletti háborúban nyerte meg.

A kérdéses védjegy egy kéttartályos edény, amelyet a Danone gyümölcs- vagy csokoládé-adalékanyagos joghurt számára használ, és amelyet Lengyelországban FANTAZJA kereskedelmi névvel árusít.

Korábban a Danone védjegybitorlással vádolta a Bakomát azzal érvelve, hogy utóbbi a Danone joghurtvonalaihoz hasonló terméket használt egy FRUTICA-nak nevezett termékén. Ugyanakkor a Danone a Bakoma 000972740-0001 és 000972740-0002 számú, a FRUTICA joghurt csomagolására lajstromozott közösségi védjegymintáinak az érvénytelenítése iránti kérelmet nyújtott be. Az érvénytelenítési kérelem alapja újdonsághiány és egyéni jelleg hiánya, valamint egy korábbi védjegy jelzésének a használata volt. A BPHH Megsemmisítési Osztálya azonban mindkét kérelmet elutasította, megállapítva, hogy a minta új, egyéni jelleggel rendelkezik, és nem használja a korábbi védjegy jelzését.

A Bakoma korábbi keresete alapján a Lengyel Szabadalmi Hivatal ítélkező tanácsa 2013 áprilisában hozott döntésével részben érvénytelenítette a Danone 700040 számú, a 29. és a 30. áruosztályban lajstromozott nemzetközi védjegyét megkülönböztetőképesség hiánya miatt.

Megsemmisítési kérelmében a Bakoma arra hivatkozott, hogy a kérdéses védjegy nélküli a megkülönböztetőképességet, és lajstromozását rosszhiszeműen kérték, mert a Danone nem szándékozott a védjegyet a kérelmezett alakban használni. A Bakoma arra is hivatkozott, hogy a védjegyet a 89/104//EC számú európai irányelv 3.1(e)(ii) cikkét sértve lajstromozták. A Danone birtokolt hasonló csomagolásra egy lajstromozott mintát, úgyhogy a védjegy lajstromozása a mintaoltalom meghosszabbítását célozta, és ennek eredményeként a törvény megkerülését eredményezte.

Az eljárás alatt a felek a funkcionalitás és a műszaki jellemzők fogalma felett vitáztak. A Danone azzal érvelt, hogy a Bakoma nem tesz különbséget e két fogalom között, ami azt a benyomást keltheti, hogy a funkcionalitás előfeltétele a lajstromozás megtiltásának. Az Európai Unió Bíróságának két ítéletét (a Philips v. Remington-ügyben 2002. június 18-án és a Lego-ügyben 2010. szeptember 14-én hozott ítélet) a Danone annak érdekében idézte, hogy bizonyítsa: árak olyan alakjai, amelyek csupán műszaki megoldást foglalnak magukban, nem lajstromozhatók védjegyként.

A Danone arra hivatkozott, hogy a csomagolás nélkülöz minden műszaki jellemzőt, mert a tartály nem szolgáltatja a betöltött anyag központi átvitelét (egy kisebb részlegből egy nagyobbba), nem gátolja meg a kiömlést, és nem eredményez szoros csomagolást.

A felek között nem volt nézeteltérés a csomagolás funkcionalitásával kapcsolatban, azonban a Bakoma nem értett egyet azzal, hogy a kérdéses csomagolásnak nincs műszaki jellemzője. A Bakoma azzal érvelt, hogy a kérdéses védjegy esetében valamennyi elemnek van műszaki funkciója. A műszaki megoldás olyan problémát old meg, amely ebben az esetben arra vonatkozik, hogyan lehet egy komponenst egy másikkal elegyíteni, és hogyan lehet az összekevert elegyet felszolgálni. Ennek a feladatnak a megoldása a komponensek egyikének a mozgatásával történhet. Ezeknek a funkcionális jellemzőknek van műszaki jellegük.

A Danone-nak a tárgyalás alatt bemutatott egyik hirdetésén egy olyan mechanizmus látható, amely mechanikai kapcsolatot létesít a két csomagolórészleg között, és az is látható, hogy hogyan kell használni ezt a mechanizmust. Világos, hogy a kapcsolómechanizmus hasznos műszaki funkciót lát el. A Bakoma azt állította, hogy a kérdéses védjegy lajstromozása révén az ellenfél megkísérelt monopóliumjogot szerezni a műszaki megoldásra, és úgy tűnik, hogy ez világos példája a rosszhiszemű cselekvésnek.

A megkülönböztetőképesség hiányára vonatkozó állítással kapcsolatban a Danone bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy a fogyasztók felismerik a kérdéses védjegyet, mert egy felmérés alkalmával a megkérdezettek azt válaszolták, hogy a Bakoma FRUTICA joghurtjának a csomagolása a Danone-tól származik. A Danone továbbá azzal érvelt, hogy a védjegybejelentés időpontjában a védjegy már majdnem 14 éve jelen volt a piacon, és használatát hirdetések és számlák is megerősítették. A Danone a 2004-től 2008-ig terjedő időszakra adatokat szolgáltatott a piaci részesedéséről, hirdetési kiadásairól és márkafelismerési felméréseiről, és azzal érvelt, hogy az ilyen jelentős piaci részesedés, valamint márkafelismerés azt jelenti, hogy védjegye másodlagos jelentésre tett szert, és híres védjeggyé vált. Emellett a Danone azt is állította, hogy a kérdéses védjegyet nem lehet a piacon önmagában, címke nélkül használni.

A Bakoma azzal érvelt, hogy a védjegy a bejelentés napján nem rendelkezett megkülönböztetőképességgel, és másodlagos jelentést sem szerzett. A Bakoma szerint egy háromdimenziós alak csak akkor lehet védjegy, ha az átlagos fogyasztó az áruk eredetével társítja. Egy háromdimenziós alak akkor tudja felkelteni a fogyasztók figyelmét, ha esztétikai élményt nyújt, de ez nem jelenti azt, hogy védjegyként funkcionál. Emellett a védjegy nem szerzhetett másodlagos jelentést, mert műszaki és hasznossági funkciót hajt végre. A Bakoma azzal is érvelt, hogy a Danone megkísérelt oltalmat szerezni egy olyan jelzésre, amelyet nem szándékozott a kérelmezett formában használni.

A Lengyel Szabadalmi Hivatal ítélkező tanácsa úgy döntött, hogy érvényteleníti a kérdéses védjegyet megkülönböztetőképesség hiánya miatt, és nem kívánt egyéb okokat vizsgálni, nevezetesen a rosszhiszeműséget és a műszaki eredmény nyeréséhez szükséges alakot.

A tanács döntése nem jogerős, ezért a joghurtedény feletti csata folytatására számíthatunk, különösen azért, mert a Bakoma azt is kérte a hivataltól, hogy döntsön a Danone 700040 számú nemzetközi védjegye oltalmának megszüntetéséről is.

Németország

A) A vizsgált esetben a fellebbező fél felszólalást nyújtott be a DE 10 2006 004 232 számú német szabadalom ellen megvalósíthatóság hiánya miatt [német szabadalmi törvény, 59. cikk a 21(1) cikkel kapcsolatban]. Ilyen értelemben a megvalósíthatóság hiánya azt jelenti, hogy a szabadalom nem nyilvánítja ki a találmányt elég világosan és teljesen ahhoz, hogy azt egy szakember meg tudja valósítani.

A felszólalást a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) elutasította, mert nem elégítette ki a felszólalás alaki követelményeit [német szabadalmi törvény, 59(1) cikk, 4. mondat]. A DPMA azzal érvelt, hogy a felszólalás alapja az igénypont szövegének félreértelmezésén alapszik, és a megvalósíthatóság állítólagos hiánya csupán ennek a félreértelmezésnek tulajdonítható.

E döntés ellen a felszólaló fellebbezést nyújtott be a Szövetségi Szabadalmi Bíróságnál (Bundespatentgericht, BPG). 2012. november 22-i döntésében a BPG hatálytalanította a DPMA döntését, és rávilágított, hogy egy felszólalás akkor is elfogadható, ha az igénypont szövegezésének részben helytelen értelmezésén alapszik, feltéve, hogy a helytelen értelmezés nem önkényes, és az igénypont szövegezésén is alapulhat. A BPG arra is rámutatott, hogy egy felszólalás alaki követelményeinek kielégítéséhez [német szabadalmi törvény, 59(1) cikk, 4. mondat] elegendő lenne röviden ismertetni az alapvető tényeket, feltéve, hogy azok igazolhatók és bizonyíthatók a DPMA, illetve a BPG által.

A vizsgált esetben a szabadalmi igénypontok különböző fluoreszkáló anyagok egymás utáni megfigyelésére szolgáló rendszerre vonatkoznak. Ennek megfelelően az egyik működési módban olyan szűrőt használnak, amely gátolja az infravörös spektrum kibocsátását. A megfigyelendő anyagok egyike azonban fényt bocsát ki az infravörös tartományban, és így az infravörös spektrumú emissziót gátló szűrő nem tenné lehetővé ennek az anyagnak a megfigyelését. Ez adhat okot a megvalósíthatóság hiányára vonatkozó kifogásra, hiszen az elzárt fényt nem lehet megfigyelni. Ezért az igénypont szövege alapján nem volt egyértelműen világos, hogy a második működési módban nem az infravörös fényt kibocsátó anyagot, hanem egy másik anyagot kell megfigyelni. A szabadalomtulajdonos azonban tisztázni tudta a leírásnak ezt a kétértelműségét, és így a szabadalmat módosított változatában végül fenntartották.

B) A vizsgált esetben a felperes megvonási keresetet indított a 39901100 számú DUFF BEER (1. sz.) német védjegy ellen. Az alperes azt állította, hogy e védjegyet olyan alakban (2. sz. címke) használta, amely csak olyan elemekben különbözött a lajstromozott védjegytől, amelyek nem változtatják meg a védjegy megkülönböztető jellegét.

1. sz. védjegy

2. sz. címke

Az 1. sz. védjegyet az alperes 1999. június 8-án lajstromoztatta a 32. áruosztályban többek között sörre. A 2. számú védjegyet az alperes sörös palackokon használta 2004 és 2009 között.

Az alábbi 3. és 4. számú védjegyet a felperes lajstromoztatta 2009. április 28-án, illetve 2009. augusztus 21-én, és az alperes 39901100 számú védjegye ellen azért indított megvonási keresetet, mert abból indult ki, hogy a 2. sz. címke használata nem jelenti az 1. sz. védjegy használatát.

3. sz. védjegy

4. sz. védjegy

A német védjegy törvény 26(3) cikkének 1. mondata, összhangban a 2008/95/EC védjegyirányelv 10(1) cikkével, megállapítja, hogy egy védjegy tényleges használatának felel meg a védjegy olyan alakban való használata, amely csak olyan elemekben különbözik a lajstromozott védjegytől, amelyek nem változtatják meg annak megkülönböztetőképességét. A Nürnbergi Fellebbezési Bíróság (NFB) megállapította, hogy ennek a rendelkezésnek a követelményei a vizsgált esetben ki vannak elégítve, mert a „Duff Beer” szavak képezik az alperes védjegyének és címkéjének uralkodó elemét, míg a betűtípus és a színek különbségei csupán csekély jelentőségűek.

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) megerősítette az alsófokú bíróság döntését, és megállapította, hogy a kialakult joggyakorlat szerint egy ábrás szóvédjegy megkülönböztetőképessége a szóelemekből származik. Az ábrás elem azonban fontos lehet, amikor a fonetikai elem deszkriptív jellegű. A vizsgált esetben a BGH megállapította, hogy a „Duff” szónak a sörivők körében nincs deszkriptív mellékjelentése. Ezért a 2. sz. címke használata az 1. sz. korábbi védjegy tényleges használatát jelenti.

C) A védjegy tulajdonos által benyújtott nemzetközi védjegykérelmet IR 869 586 számmal lajstromozták egy francia nemzeti 3D védjegy alapján. A védjegy tulajdonos többek között Németországban is oltalmat igényelt, egy csokoládészelet színes ábrázolását nyújtva be.

Egy harmadik fél megsemmisítési keresetet nyújtott be, azzal érvelve, hogy a védjegy nélkülöz minden megkülönböztető jelleget, és kizárólag a termékfajta megjelölésére szolgál [német védjegy törvény, (2) cikk, 1. és 2. pont]. Emellett azt is kifogásolta, hogy a védjegy sérti a világosság elvét [német védjegy törvény, 3(1) és 8(1) cikk].

A DPMA elutasította a megsemmisítési keresetet, míg a BPG elrendelte a védjegy törlését azzal érvelve, hogy a védjegy a német védjegy törvény 3(1) és 8(1) cikke alá esik. Miután a védjegy tulajdonos engedélyt kapott fellebbezésre, a BGH megváltoztatta az alsófokú döntést, és további megfontolás céljából az ügyet visszaküldte a BPG-nek.

A BGH megerősítette, hogy egy védjegy nem elégíti ki a világosság követelményét, ha ábrázolása egy termék különböző megjelenési formáira vonatkozik. A jelen ügyben azonban a védjegy ábrázolása kellően feltárta az oltalom tárgyát (vagyis alakját és szerkezetét). Ellentétben a BPG-vel, a BGH azt is megállapította, hogy egy ábrázolás általában elegendő egy védjegy háromdimenziós jellegének kinyilvánítására, ha jó minőségű. Ilyen esetekben azonban az oltalmi kört arra lehet korlátozni, ami ténylegesen látható. A Madridi Megállapodás 3. cikke szerint azt, hogy a védjegy kielégíti-e a világosság követelményét, a származási ország (itt Franciaország) lajstromában feljegyzett ábrázolás alapján kell kiértékelni, nem pedig a nemzetközi védjegy lajstromozások WIPO-nál vagy egyéb nemzeti lajstromokban feljegyzett későbbi ábrázolásai alapján.

Ezen túlmenően a BGH megállapította, hogy a nemzetközi lajstromozás német része ellen benyújtott megsemmisítési kereset okai korlátozva vannak, mert a Madridi Megállapodás 5(1) cikke szerint egy érvénytelenítési kereset csupán a Párizsi Uniós Egyezmény 6quinquies B cikkében lefektetett okokra alapozható. Ami azonban egy jel grafikus ábrázolhatóságát és egy védjegy ábrázolásának a világosságát illeti, a német védjegy törvény 8(1) és 3(1) cikke szerint egy védjegy érvénytelenítésének ezek az okai a Párizsi Uniós Egyezmény 6quinquies B (iii) cikke alá esnek, amely megállapítja, hogy egy védjegyet akkor lehet elutasítani vagy törölni, ha az közerkölcsbe ütközik.

Bár úgy tűnik, hogy ebben az esetben a védjegy tulajdonos sikeresen megvédte védjegyét a megsemmisítési kereset ellen, 3D védjegyre vonatkozó bejelentés esetén mégis ajánlatos a DPMA-nál a bejelentés tárgyáról több nézetből készített, jó minőségű rajzot vagy fényképet benyújtani.

Spanyolország

A) A jelenleg hatályos spanyol szabadalmi törvényt 1986-ban fogadták el, vagyis abban az évben, amikor Spanyolország csatlakozott az Európai Unióhoz. E törvény szerint a spanyol szabadalmi bejelentők két eljárás között választhatnak: (i) az egyszerűbb eljárás esetében a Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal alaki vizsgálatot végez, és jelentést ad a technika állásáról; (ii) ennek az eljárásnak a keretében az újdonságot és a feltalálói tevékenységet is vizsgálják. Az első változatot választja a bejelentők 90%-a, akik 95%-ban spanyolok.

A használati minták engedélyezési eljárásában csak alaki vizsgálatot végeznek, és harmadik személyek számára lehetővé teszik a felszólalást.

A hivatal új törvénytervezet kidolgozásán fáradozik. Ennek folyamán figyelembe veszi a legújabb nemzetközi és európai fejlődési irányzatokat, és meg kívánja változtatni mind a szabadalmak, mind a használati minták jelenlegi engedélyezési eljárását.

A törvénytervezet szerint a legfontosabb változások:

- a nemzeti szabadalmi bejelentéseknél kötelezővé tennék az újdonság és a feltalálói tevékenység vizsgálatát;
- mind a nemzeti szabadalmak, mind a használati minták esetén az engedélyezés utáni felszólalás intézményét vezetnék be. Jelenleg a szabadalmak esetén nincs lehetőség felszólalásra.

A spanyol szakmai körök véleménye erősen megoszlik a szabadalmi bejelentések kapcsán kötelezően bevezetendő újdonság- és feltalálói tevékenység-vizsgálattal kapcsolatban. Ezzel szemben az engedélyezés utáni felszólalás bevezetését mind a szabadalmak, mind a használati minták esetében általános helyeslés fogadta.

Az AIPPI Spanyol Csoportja javasolja külön munkabizottságban megtárgyalni a szabadalmak engedélyezés előtti kötelező kiterjesztett vizsgálatának bevezetését, ami nem egyezik a szabadalmi hivatal elképzelésével, amely szerint minél előbb szeretnék elfogadtatni az új törvényt.

B) Spanyolország 2013. november 6-án csatlakozott a Szabadalmi Jogi Szerződéshez (Patent Law Treaty). Ez a szerződés, amelyet a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) adminisztrál, azt célozza, hogy egyszerűsítse a szabadalmi bejelentések benyújtásának és feldolgozásának alaki követelményeit, és egyúttal elősegítse a nemzeti szabadalmi hivatalok által alkalmazott szabályok harmonizálását.

C) A Barcelonai Fellebbezési Bíróság (BFB) 2013. október 22-én megsemmisítette az AstraZeneca EP0907364 számú európai szabadalmának (EP '364-es szabadalom) Spanyolországra érvényes részét. Ez a szabadalom a pszichiátriai rendellenességek ellen hatásos quetiapinra és egy gélesítő anyagot is tartalmazó, nyújtott hatású készítményre vonatkozott.

Az ügy előzménye, hogy az *Accord Healthcare SLU* (Accord) és a *Sandoz Farmacéutica SA* (Sandoz) a Barcelonai Kereskedelmi Bíróságnál (BKB) pert indított az EP '364-es szabadalom spanyol részének megsemmisítése iránt feltalálói tevékenység hiánya miatt. A BKB 2012. július 9-én elutasította a keresetet az AstraZeneca alábbi fő érvei alapján.

- Az 1996. május 31-i elsőbbség napján a szakember nem érzett volna ösztönzést a quetiapin nyújtott hatású készítményének kifejlesztésére. Abban az időben nem volt egyértelmű bizonyíték a quetiapin gyógyászati hatékonyságára, mert még nem forgalmazták gyógyszerként.
- A quetiapin vegyi és fizikai tulajdonságai (nagyfokú vízdékonyság, az első lépésben nagyfokú lebomlás, erős kötődés a plazmaproteinekhez, a D2 receptorok nem kielégítő lekötése) alkalmatlanná tették ezt a vegyületet nyújtott hatású készítmény előállítására. Ezért szakember kizárta volna ezt a megoldást.

Az Accord és a Sandoz a BFB-nél fellebbezett az elsőfokú ítélet ellen a következők alapján.

- Az elsőbbség napján a szakember ösztönözve lett volna a quetiapin nyújtott hatású készítményének az előállítására, mert az EP '364-es szabadalom leírása ezt elismerte. A nyújtott hatású készítmények előnyei jól ismertek voltak, így a páciensek túróképességének megjavulása is, ami általában kívánatos volt pszichiátriai betegségek kezelésénél, különösen skizofrénia esetében.
- A bírósági eljárás folyamán az AstraZeneca nem nyújtott be bizonyítékot a következőkkel kapcsolatban:
  - o a quetiapin állított fizikai és kémiai tulajdonságai;
  - o ezek a tulajdonságok ismertek voltak-e a szakember számára az elsőbbség napján; és
  - o ezek az okok miért beszéltek volna le a szakembert a quetiapin nyújtott hatású készítményének a kifejlesztéséről.

A bizonyítékok vizsgálata után a BFB arra a következtetésre jutott, hogy az EP '364-es szabadalom valamennyi igénypontja nélkülözi a feltalálói tevékenységet, és ezért a szabadalom spanyol részét érvénytelennek nyilvánította.

Összhangban az Accord és a Sandoz érveivel, a BFB úgy találta, hogy egy szakember az elsőbbség napján, vagyis 1996. május 31-én ösztönözve lett volna a quetiapin nyújtott hatású készítményének a kifejlesztésére, amit az EP '364-es szabadalom leírása elismert.

A BFB azt is megállapította, hogy nem volt bizonyítva, hogy a quetiapin az AstraZeneca által állított bizonyos kémiai és fizikai tulajdonságai az elsőbbség napján ismertek lettek volna; a BFB szerint ezek a tulajdonságok semmiképpen sem beszéltek volna le a szakembert arról, hogy kidolgozza a quetiapin nyújtott hatású készítményét egy gélesítő anyaggal.

A fentiek alapján a BFB megállapította, hogy az EP '364-es szabadalom nélkülözötte a feltalálói tevékenységet.

Az AstraZeneca a BFB döntése ellen a Legfelsőbb Bírósághoz nyújtott be fellebbezést.

Itt jegyezzük meg, hogy az Európai Unió más országaiban is perek folytak az EP '364-es szabadalom ellen. Így például az Egyesült Királyság szabadalmi bíróságai mind első fokon (2012-ben), mind másodfokon (2013-ban) megvonták a szabadalmat. A német Szövetségi Szabadalmi Bíróság 2012. november 13-i döntésével érvénytelenítette a szabadalmat. Ezzel szemben a Hágai Kerületi Bíróság 2012 márciusában Hollandiában elutasította az Accord és a Sandoz keresetét (a fellebbezés függőben van).

D) Annak érdekében, hogy meggátolják a szabadalombitorlás folytatását, a szabadalomtulajdonosok gyakran kérnek előzetes intézkedést, arra kérve a bíróságot, hogy rendelje el a bitorló termékek gyártásának és eladásának abbahagyását a vélt bitorló által. Ha a szabadalomtulajdonos igazolni tudja az ügy sürgősségét, az előzetes intézkedést a bíróság *ex parte* rendelheti el, vagyis szóbeli meghallgatás nélkül és anélkül, hogy az alperesnek lehetőséget adna érveinek előadására. Az előzetes intézkedés hatékonysága nem csupán abban a gyor-

saságban rejlik, amellyel a bíróság kibocsátja, hanem abban a meglepő hatásban is, amelyet az *ex parte* ügyintézés okoz.

Annak érdekében, hogy elkerüljék ezt a meglepő hatást, és hogy az alperes érveit egy szóbeli tárgyaláson meghallgassa a bíróság, bizonyos országokban kifejlődött az a gyakorlat, hogy védekező levelet (angolul „protective letter”, németül „Schutzschrift”) nyújtanak be a bíróságon. Ennek segítségével egy olyan vállalat, amely attól tart, hogy beperlik bitorlásért (például mert a szabadalomtulajdonostól figyelmeztető levelet kapott), tájékoztatja a bíróságot azokról az érvekről, amelyek alapján a lehetséges bitorlás megalapozatlanságát bizonyítja. A védekező levél fő célja, hogy megakadályozza egy *ex parte* ideiglenes intézkedés kiadását.

A spanyol polgári törvény nem gondoskodik kimondottan ilyen védekező levél benyújtásának lehetőségéről. Ennek ellenére a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság újabban elkezdte azok engedélyezését.

2013. január 2-án a *Teva Pharma S.L.U.* (Teva) és a *Ratiopharm España S.A.* (Ratiopharm) védekező levelet nyújtott be a BKB-nál, kérve, hogy ha a *G.D. Searle LLC* (Searle) és a *Pfizer S.L.U.* (Pfizer) európai szabadalmak állítólagos bitorlása miatt *ex parte* ideiglenes intézkedést kér, ilyen intézkedést a bíróság csak szóbeli tárgyalás után rendeljen el. A Teva és a Ratiopharm, amelyek egyetértettek abban, hogy rövidesen kapnak ideiglenes intézkedésre vonatkozó értesítést, korábban figyelmeztető levelet kaptak a Searle-től és a Pfizer-től azok európai szabadalmi kapcsán.

Az ügyet a 4. számú BKB kapta meg, amely 2013. január 18-i döntésében elfogadta a védekező levelet, és meghatározta annak feltételeit és hatásait. Először, a védekező levelet önkéntes jogi cselekménynek tekintik, vagyis olyan cselekménynek, amely egy bíró közbenjárását igényli anélkül, hogy utalna bármilyen függő eljárásra. Másodszor, a védekező levél csak akkor lesz hatályos, ha az ideiglenes intézkedést annál a bíróságnál kérik, amelyik már elfogadta a védekező levelet. Harmadszor, a védekező levél elfogadása nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy az ügy körülményeire tekintettel a jövőben *ex parte* bocsássanak ki ideiglenes intézkedést. Negyedszer, a védekező levél csak akkor lesz hatályos, ha az ideiglenes intézkedést hat hónapon belül kérik.

A BKB azt is leszögezte, hogy a védekező levél elfogadásáról értesíteni kell a figyelmeztető levelet küldő vállalatokat, úgyhogy azok megtudhatják, hogy melyik bíróság lesz illetékes, ha ideiglenes intézkedés kérelmezéséről döntenek. Ilyen vonatkozásban megemlítjük, hogy a 4. sz. BKB elutasította a Teva és a Ratiopharm által benyújtott kérelmet, amely arra irányult, hogy a bíróság a lehetséges felpereseknek ne kézbesítse a védekező levelet, hogy az ne veszítse el meglepő hatását.

A Searle, a Pfizer és egy spanyol engedményes ideiglenes intézkedés kiadását kérte a Teva és a Ratiopharm ellen egy olyan európai szabadalom állítólagos bitorlása miatt, amely egy oszteoarthritisz kezelésére szolgáló gyógyszer hatóanyagát védte (ez volt az egyike a két szabadalomnak, amelyet a védekező levélben említettek). A Teva és a Ratiopharm már kapott for-

galmazási engedélyt ezt a hatóanyagot tartalmazó generikus gyógyszerek árusítására, és azzal érvelve, hogy a szabadalom nem volt érvényes, elutasították azt a felszólítást, hogy várjanak e gyógyszerek piacra vitelével addig, amíg lejár a vonatkozó szabadalom oltalmi ideje.

2013. március 18-i döntésében a 4. sz. BKB megállapította, hogy az ügy sürgősségére tekintettel az ideiglenes intézkedést *ex parte* kell megadni, mert a felperesek azt kérték a bíróságtól, hogy 2013. április 1. előtt rendelje el az ideiglenes intézkedést; ugyanis ettől az időponttól kezdve lehetett a gyógyszertárakban kiadni a generikus gyógyszereket. A BKB megerősítette, hogy ezen időpont előtt lehetetlen volt tárgyalást tartani a védekező levél korábbi elfogadása ellenére, és megállapította, hogy a felperesek gyorsan kérelmezték az ideiglenes intézkedést, míg az alpereseknek több mint 12 évük volt arra, hogy megpróbálják érvényteleníteni a kérdéses szabadalmat. Ennek ellenére a BKB hasznosnak ítélte a védekező levelet, mert az lehetővé tette a bíróság számára, hogy megismerje az alperesek érveit, és az utóbbiaknak segített meggyorsítani jövőbeli ellenvetéseik kidolgozását az ideiglenes intézkedésre.

Svájc

A mai globalizált világban jelentős lehet az áruk vagy szolgáltatások svájci eredetének értéke, mert a „svájci” szó mind Svájcban, mind külföldön értéket, így minőséget, megbízhatóságot és hagyományt jelent. Ezért nem meglepő, hogy potyautasok gyakran jogtalanul használják a svájci márkanevet és a svájci jelvényeket, megkísérelve hasznot húzni a svájci eredet pozitív mellékjelentéseiből.

A jelenlegi jogi keretek bizonyos mértékig szabályozzák a földrajzi árujelzők használatát. A svájci kereszt használata árukon általában tilos, bár ezt a tilalmat nem érvényesítik szigorúan.

2013 júniusában, hatévi előkészítő munka után a parlament mindkét kamarája jóváhagyta a „svájcisági törvénytervezetet” (Swissness bill), amelynek célja, hogy támogassa a svájci piacot és a svájci termékek külföldi hírnevét. Ez a törvénytervezet új szabályokat állít a svájci márkanevek használatára, és új jogi keretet szolgáltat, ami szükségessé teszi a védjegy-törvény és a nyilvános címerpajzsokra és egyéb nyilvános jelvényekre vonatkozó törvény módosítását. Az új jogi szabályozás előreláthatólag 2015 vége előtt lép hatályba.

Az új követelmények teljesítése esetén az új törvény meg fogja engedni nem csupán a „svájci” megjelölés, hanem a svájci kereszt használatát is mind árukon, mind szolgáltatásokra. Ilyen szempontból az új törvénytervezet különbséget tesz az élelmiszerek, az ipari áruk és a szolgáltatások között.

A tervezet 48(b)(2) cikke szerint az élelmiszerek hozzáférhető nyersanyagai súlyának legalább a 80%-ának Svájcban kell származnia (tejtermékek esetén ez az érték 100%). Emellett az összes előállítási lépésnek Svájcban kell történnie. Ha az előállításnak csupán egy része történt Svájcban, a terméket ennek az előállítási lépésnek a vonatkozásában „svájciság” megjelöléssel lehet hirdetni; a svájci kereszt használata azonban ki van zárva.

A törvény két kivételt tesz a 80%-os szabály alól. Nem alkalmazható

- olyan árukra, amelyeket nem lehet Svájcban előállítani, és
- olyan árukra, amelyek ideiglenesen nem férhetők hozzá Svájcban a szükséges mennyiségekben.

Az ipari termékekkel kapcsolatban a svájcisági törvénytervezet azt kívánja, hogy

- egy svájci termék gyártási költségeinek legalább 60%-a Svájcban merüljön fel;
- a termék Svájcban kapja jellemző vonásait; és
- a fő gyártási lépések legalább egyikét Svájcban végezzék.

A gyártási költségek felölelik a kutatást és a fejlesztést, a nyersanyagokat és az előállítást, de nem foglalják magukban az adminisztrációs és az elosztási költségeket.

Az új törvénytervezet két kivételt tesz a 60%-os szabály alól. A számításból ki vannak zárva

- azoknak a nyersanyagoknak a költségei, amelyeket nem lehet Svájcban előállítani; és
- azoknak a nyersanyagoknak a költségei, amelyekhez nem lehet Svájcban kellő mennyiségben hozzáférni.

Ezekben az esetekben a svájci kereszt használata ki van zárva.

Végül a szolgáltatások vonatkozásában az új törvénytervezet azt kívánja, hogy

- a szolgáltatásokat kínáló vállalat székhelye Svájcban legyen; és
- a tényleges üzleti székhely Svájcban legyen, de svájci postafiókcím is elegendő.

Az új svájcisági törvény valószínűleg világosabbá fogja tenni a „Made in Switzerland” megjelölés és a svájci kereszt használatát árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, és lehetővé fogja tenni szigorúbb rendszabályok alkalmazását a törvény megsértői ellen Svájcban és külföldön.

Szaúd-Arábia

Szaúd-Arábia kormánya 2013. május 16-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően ez a nemzetközi egyezmény Szaúd-Arábiára nézve 2013. augusztus 16-án lépett hatályba.